

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Jacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Tractatus I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

duodecim millia ad Christam & Virginem addu- xisse feruntur. Merito itaque de S. Francisci Reli- gione dixerimus: O Felix Viris, de curis saculo- tantum germen redundat saculo, Celi vinum propinans populo, vitali poculo?

Hos omnes, tamquam fructum partus sui, Vir- go rigavit rore caelesti, inebriavit amore suavi- charitate forti, vino caelesti: & quotquot in hac Religione fructum ferunt, & sciant se id ope Vir- ginis facere, quae adhuc nunc plantationem Franci- sci rigat, & rore caelesti perfundit, ut floreat, fron- deat, & fructificet.

Ecce ergo Aqueductus qui egreditur de Para- diso, ad rigandas animas nostras, Christi planta- tionem Ronis per eum defluentis hodie participes sumus, dum de gratia Indulgentiae quam impetra- vit a Filio hodie participamus. Et saepius certe no- bis ad eam recurrendum est, quia anima nostra sicut terra sine aqua est, terra arida, sterilis, deserta, quae debet respirare ad fontem, accedere ad aquaedu- ctum, per quem fons gratiae, ros vitae, aqua saliens in vitam aeternam, ad nos derivantur. In ipsa nun- quam deficiens est haec aqua, semper attingit fon- tem vitae, habet hydriam Samaritanam, qua possit haurire, & si voluerimus, abundanter dabit, riga- bit, inebriabit accedentes ad se sincera voluntate & pietate. Ipsa est Aqueductus, abundantissime irrigans non solum cives caeli, sed & incolae huius mundi, immo & animae purgatorij. Propterea & Indulgentia haec Portiunculae, sive Domus S. Ma- riae Angelorum, prodest Angelis & beatis ad acci- dentalium gloriam: prodest nobis ad peccatorum veniam & gratiam: prodest animabus in purgato- rio ad imminuendam & relaxandam poenam de- bitam Aqua per Mariam, tamquam Aqueductum, derivata, irrigat terram sitientem, exinguit ignem venientem, infundit consolationem, inebriat piam mentem, germinat vitam, patit gratiam, secum nos reducit ad Paradisum unde exiit, comparat glo- riae aeternitatem, per quam tandem inebriabimur ab ubertate domus Dei, & torrente voluptatis po- tabimur in saecula saeculorum.

QVADRIGA MARIE AV- GUSTAE TRACTATUS I.

Res elucidans Antiphonam Marianam Laudis, qua canitur à Pentecoste usque ad Domini Adventum.

INTRODUCTIO,

Audes & Eucomia Deiparae Mariae compendiose descripsimus in speci- ali Opusculo, quo interpretati sumus Hymnum illi pietate melliflua refer- rum, Ave Maria Stella. Adiuuimus & postmodum nonnullarum interpretatione An-

tiphonatum, quas devota & sonora voce Ecclesia illi diversis decantat temporibus. Non omitte- dum fuit, Canticum illud celebre, Salve Regina, cuiusdem Deiparae praeconia complectens, quodam doctis examinatum, a serpentibus explanatum, ab v- trisque approbatum, cum iubilo Mater visurpat Ecclesia, & in ore filiorum suorum optat esse fre- quentissimum. Huius autem primus auctor idem est qui Hymni Ave Maria Stella, Vir scilicet ille à doctrina & sanctitate nominatissimus Hermannus, cognomento Contrarius, Virginis favore doctrinae & pietatem miraculose adeptus, de quo egimus latius in Introductione seu Exordio Hymni su- pradicti. Prosequimur ergo hic Canticum nostrum per singulos Versus, cum in gratia Concionatorum & Pastorum de Virgine frequentius differantur, tum in gratiam piorum omnium Virginis Deipa- rae cultui addictorum, qui lubente auro, & avide corde, excipiunt Matris suae laudes polymitas & variegatas in diversis Hymnis & Canticis. Tu, o Virgo Mater, illustra intellectum, excita affectum, dirige stylium, ut singula quae hic scribo, in tui Filij tuamque gloriam, lucem videant ut possint dicere: En numine isthaec inchoata sunt tuo: En lumine isthaec absoluta sunt tuo.

Salve Re- gina con- scriptum à S. Her- mano Co- trario.

SEC. I.

SALVE REGINA.

Nonnulli inter Magnates huius saeculi, ex in- genita sibi arrogantia, inferiorum & infimo- rum salutationes tumido respiciunt supercilio, easque dignantur quasi sublimitate sua indignas. Non sic Maria Deipara; quae licet sit Regina sublimissi- ma, & nullius rei indiga, gaudet à nobis in opibus & vilibus quotidie saluari, gaudetque nostras si- bi à nobis miserias exponi, nullum respuit, nullum tamquam importunum rejicit, nulli accessum de- negat ad se, & Regiam suam Aulam.

Salutatio- nes no- stras Be- M. V. libe- ter audit.

Non erat licitum, indurum sacco Regis aulam in- trare. Et in historico Iosaphat refert S. Damasc. à Pa- latij limine, & regijs oculis, communes etiam ma- turae miserias arceri iussas, ut nullus mendicus, & ger, senex, claudus, caecus, alijque id genus malis oblitus, videri à Rege posset. Et contra Regina no- stra hos in conspectum suum venire vult, & à qua- tumlibet vilibus & ærumnosis saluari peroptat. Non solum Angelorum, & spirituum caelestium, Nunquam qui tamquam Principes eam circumstant in mag- nificentiis, sed & nostras salutationes cum benigni- tate & gaudio excipit, & remunerat. Haec ergo Salutatio quotidiana ei sane perplacet Salve Regi- na; si sit cum humilitate de prompta.

Esther. 4.

Nunquam contemnit.

Illud verò observandum, quod nostra Salutatio ad Mariam directe, non sit operatio prosperitatis sicut inter homines; quandoquidem in ea om- nis felicitatis reperitur consummatio, quae necit incrementum: sed est congratulatio, quia ei con- gaudemus de illa felicitate, ac de tot donis gratiar & gloriae: quae etiam congratulamur ei & nobis quod

Qualis sit nostra sa- lutatio.

Psal. 142.

Secula.

quod talem Regnam, talem Matrem, talem Mediatricem & Proceptricem nacti sumus apud Deum Memores ergo beneficij, pie ad eam recurrimus per gratiarum actionem, per piam & humilem salutationem, eique nos ad obsequium offerimus, eam ceteri venerantes.

Salve quid significet. Apoc. 6. 7.

Vtenuis observandum, quod vox illa SALVE, vox sit triumphalis, Nā Salus frequenter in Scriptura significat idem quod Victoria, felicitas, omniumque bonorum copia, quod & verba illa magna illorum qui amicti stola cum palmis in manibus stabant in cōpectu Agni, inelamant voce magna; Salus Deo nostro, qui sedet super thronum & Agno. Quasi dicerent: Apprecamur, & congratulamur, ac applaudimus toto corde, totā mente, tota voce, Deo & Agno, ob suam victoriam, felicitatem, gloriam a qua omnis quoque nostra dimanat felicitas & gloria. Cum voci respondet in choro triumphali alterno vox Angelorum dicentium Amen, & addentium: Benedictio, & claritas, sapientia, gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro in sacula seculorum. Quæ omnia & nos suo ordine Mariæ cum Angelis possumus occinere cum applausu, & implicitè in his verbis continentur, Salve Regina, Mater misericordiā, vita, dulcedo, & spes nostra,

Hic etiam dixit Nauar. hanc vocari *Arsiphonam Nauarum* quia mox iam in ore habent, vix tempestas minatur naufragium. Est ergo & vox triumphalis contra tempestates & fulmina, contra acieas potestates & tonitrua, & contra omnia demonia. Immo & contra vocem horrendam iudicij divini, de qua Palastes: *Vox tonitruus tui in rosa.*

Ad hunc effectum eam quodidie celebret decantant Patres Dominicani, sepius per hanc Salutationem Virginis favorem experiri. Vndereferunt eorum Chronica, quod cum novellis hic Ordo variè a demone vexaretur, nam nonnullos eorum demon terretat ignea forma super capita ardente, alijs flamiferos dracones objiciebat, a lios alijs vexabat imaginibus, nec quiescere sinebat, cum, inquam, hæc paterentur, statuerunt Patres Ordinis Deiparam sibi invocandam, & cū publica Processione hac celebri Antiphona salutandam. Factum id; & lusionationes cessare. Dumque Salve Regina frequentius caneretur via est è celo celorum Regina canentibus adstulit, & ad illa verba, *O dulcis Virgo Maria*, capite inclinato vnā cum illis de loco recedentibus, in celum remigralle.

CANTICUM

Canticum salve Regine

Certe hac Salutatione, quasi voce triumphali & congratulatoria, cum applausu ad Mariam directā, mirè delectari leguntur & Angeli, & SS. Angeli & Viri.

Virg. Sancti.

Sic testatur Nauar. Scriptor eruditissimus, omni Sabbatho (quod is dies specialiter sit dicatur Deiparæ) auditas olim fuisse voces Angelorum Salve Regina decantantium in Ronca-valle, prope fontem, qui dictus est *Fons Angelorum*.

Nauar in Man de Orac. 6. 9.

Similem cantum audiebant ordinariè in Sabbatho Angelica voce depromptum circa imaginē B. Virginis de Monte serrato nonnulli opilonces, gregè circa montem illum pascentes. Quapropter cantu & lumine caelesti detecta tandem fuit Imago illa, tot miraculis fulgens, totoque orbe celebris.

S. Bernardo hoc Canticum Virgineum omnino in delictis fuit, vt patet infra; & in Ordine eius frequentatum cum omni devotione scimus. Referebat quidam pius Parochus in villa Pelogæ Diocesis Trevirensis (teste Cæsario) se illud primum didicisse à Cisterciensi Ordine, & quotidie ad omnes horas se solum recitare maximo fructu. Vnde cum semel in agro cingeretur gravissima tempestate, mixta horribili tonitru & fulmine, coactum se fuisse dicebat cum errore confugere ad quandam vicinam Capellam, vbi cum Dominam pro tempestate rogasset coram eius Altari prostratus; mox Matrona virginei cultus ei apparuit, & dixit: *Quia Salve Regina libenter & sepe decantas, nunquam fulmina aut tonitrua te laedēt. h. c. que dictis disparuit.* Intellexit autem statim quia ipsa esset clemens illa pia ac dulcis Virgo Maria,

Illud verò planè admirabile ex Chronicis Poloniae, quod Patres Prædicatores Sandomiriæ in Polonia hoc triumphale Canticum decantantes, per Martyrium triumphum caelestem sunt consecuti. Etenim supervenientes Schyæ & vassilli, dū Matti misericordias, more religioso, illi hoc Canticum occinunt, eos inter voces pias trucidarunt. Fuere autem Martyres triginta novem, quorum martyrium miraculose in Martyrologio pridè est inventum. Quod memoriā planè est dignum. Nocte enim antecedente, dum Novitius Religiosus Martyrologium pronunciate ad diem sequentem incipit, aureis litteris novos & insolitos characteres vidit hunc in modum: *Sandomiria passio triginta novem Martyrum.* Leget, an taceret: Abjecto timore, voce cygneæ recitavit aureum B. C. tum. Quod dum cernunt Prior, Fratresque, auctæ litteræ cum notis, *Sandomiria*; inter manus Fratrum legentium sensim evanescere. Inde verò collegerunt Deum sibi parere coronam Martyrij: ad quam se præpararunt; & dum Virgini Matti per triumphale Canticum hoc se offerrent, eam consecuti sunt.

Carmelitana quoque Familia, Virgini de distillata, quodidie hoc Canticum sub vesperam eam salutat, benedicit, honorat, ac illi se offert; quia & Mater huius Familiae reformatae S. Teresæ, agnovit eam esse totius Ordinis Matrem, se autem non nisi humilem ancillam sub illa, cui & Sedomini Choro Prioralem, & Claves primi à se instituit Monasterij commisit; quamque vidit toto tempore quo hac Salutatio decantabatur, apparitione caelesti in te possessionem dicte Sedis, & Clavium sibi oblatarum, in urā dicemus. Sed hæc satis, vt patet Angelos & Sanctos, curā

Est cōtra fulmina & tempestates.

Est cōtra fulmina & tempestates.

Balilii Cæsar. 4. Aug. idem se cū melita.

cum in coelis, tum in terris, hac Salutatione Virginali delectari, ac Deiparae, eiusq; Filio gratissimam esse. Nunc singula expendamus eius verba.

SALVE REGINA.

B. V. Regina vocatur & quare. An non merito Regina titulo honoratur Maria, quae regali exorta progentie refulget, suoq; fulgore caelum, terramque, ac vniuersum orbem exornat? An non de illa cecinit Rex & Propheta eius Patens: *Aspirit Regina à dextris suis in vestitu deaurato circumdata varietate.* An non, illum genuit, qui habet in femore suo scitpreum: *Rex Regum, & Dominus dominantium.* Hæc igitur, supra quam nihil nisi Deus est, Regina est, quæ iure materno, caelo, terræque præsidet, constituta super omnem creaturam caelestem & terrestrem: vt sicut in nomine Filij eius curuatur omne genu, caelestium, terrestrium, & infernorum, ita & idem fiat in nomine quoque eius, tamquam Matris & Reginae; quia à dominatione Filij Mater nequit esse, sejuncta.

Apoc. 19. Ipsi etgo sicut & Filio conuenit. *Gyrum caeli circueiuit, & profundum abyssi penetravit, in fluctibus maris ambulauit, & in omni terra stetit: & in omni populo, & in omni gente primatum tenuit.* Quibus omnibus eius sublimè imperium indicatur. Dum enim dicit, *Gyrum caeli circueiuit*, indicat se in caelo dominari. Dum ait, *Abyssum penetravit*, significat se dominari in inferno. Quando addit, *In fluctibus maris ambulauit*, potestas eius super Purgatorio potest designari, vbi poena sunt velut fluctus transientes, & non permanentes. Tandem dum adijcit, *In omni gente primatum tenuit*, in omni terra se dominari satis significat: vbi etiam exercet potestatem in rebelles & superbos, eorum colla calcare potens, sicut & pridem caput serpentis.

Eccl. 24. Rursum ipsa est Regina illa, & Mulier prodigiosa, quæ in Apocalypsi exhibetur de caelo amicta Sole, coronata Stellis, Lunam habens sub pedibus (hoc est, calcans omnem mundi sublunarem varietatem) cui Regina frustra Diaco rufus insidiatur. Describitur & in eadem Apocalypsi altera quædam Mulier, purpurâ & auro circumdata, sedens super bestiam coccineam, habens poculum aureum in manu sua plenum abominatione & immunditia, quo tamquam philtro ad se illeceat & dementat Reges, ac Magistros, ac populos: habetque in fronte nomen scriptum: *Mysterium, Babylon magna, mater fornicationum & abominationum terra.* Hæc porro cum facta & supercilio dicit: *Ego sedeo Regina, & non sum vidua, & luctum non videbo.* Sed mendacissime id dicit, quia postea de ea dicitur: *Cecidit, cecidit Babylon illa magna, & facta est habitatio animalium;* moxque eam sequuntur luctus, plagæ, mors, excidium, supplicia; & eius sectatores se delulos inveniunt, omnique infelicitate oppressos, agnoscentique illud verum esse: *Impia sub dulci melle venena latent.* Poma desiderij animæ eorum nem, & inflatum, ac imperium, quod ei in ore ceciderunt ab eis, & vna hora omnia eis peteunt, pompâ desinente in fumum, gloriâ in ignominiam, iecit Pater, ita & Matris. Et enim subiecta est plausu in planctum, luxu in luctum. Quænam est

illa Regina fallax & confusione plena, nisi illa quam Romani Deam Voluptatis vocant, & conuertunt tanquam voluptatum hominumque Dominam, teste S. Aug. *Hæc nempe ubique dominari nititur, & suos sequaces lenocinante poculo inebriare errores, habiles, voluptates, scelera eis propinando, quibus sicut ant emos mentis, nec videant infelicitatem vertici eorum incumbentem.*

Huius Reginae se opponit Regina de qua agimus, quæ sola potest dicere: *Sedeo Regina, & vidua non sum, luctum non videbo.* Semper Sponsus & Rex cum ea est, & lætitiâ sempiternâ fulget diadematis instar super caput eius. Habet interim poculum aureum in manu, non felle aut veneno mixtum; sed melle & vino meto: inuitaque omnes ad hauriendum ex illo liquorem puritatis & pietatis, fidei & spei, caelestis rosis & amoris, sapientie & veritatis, misericordie & gratie, vitæ & salutis. Idèd sic eam salutamus hic. *Salve Regina, Mater misericordie, vita, dulcedo, spes nostra salua.* Accedat ad poculum istud quicumque miser est, quicumque æger, quicumque in amatore, quicumque in diffidentia & anxietate; & delectat illecebrosum poculum munditi, virosolum calicem Babylonis infelicitate inebriantem.

Refert Historia de Viris illustribus Ord. S. Dominici de B. Thaelaureto Indo, Martyre Dominicano, quòd ei in exsili ad Montem Caluarie translato apparuerit Deipara, tradens poculum argenteum pretiosum suavissimo liquore plenum. Kusus eidem rapto ad sacrum Domini sepulchrum tradidit vas aureum, caeleste quoddam manna continens. Dum de priore vase biberet, repente ei insula est cognitio vtriusque Testamenti, & omnium quæ alijs ad eorum salutem tradenda erant. Dum de posteriore vase aureo gustaret; & miram perceptit suauitatem, ac in momento consecutus est scientiam omnium, quæ ad vitam futuram spectant, videntique Beatos in gloria, atque eorum locum & ordinem pro ratione meritorum. O felix poculum à Regina nostra ei datum!

Illud quoque hic obserua, quòd absolute Regina hic vocetur & saluetur Maria, quasi vniuersalissimè: quando que tamen se sic vocat: *Regina caeli, Regina caeli letare, Allouya;* quæ æquæ Regina Cælorum & Angelorum. *Aue Regina, aue Regina, aue Regina Angelorum.* Quia & in Luce inuocatur vt Regina Patrum, Regina Prophetarum, Regina Apostolorum, Regina Martyrum, Regina Confessorum, Regina Virginum, Regina Sanctorum omnium, idque propter regnum quemdam excellentie Principatum, quæ uicines, tam Angelos, quam homines superat dignitate, potestate, gratia & glorie plenitudine, cuiuslibet sint gradus & sanctitatis: & propter dicitio nem, & inflatum, ac imperium, quod ei in omnes datum est: quia sicut Filij pedibus omnia subpompâ desinente in fumum, gloriâ in ignominiam, iecit Pater, ita & Matris. Et enim subiecta est Ecclesia militans & triumphans, tamquam Regina

Agust. lib. 2 de Civit. De

Quare ah, claud vocatur.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK PADERBORN

gina vniuersalissima, ab omnibus colenda & veneranda, tam in caelis, quam in terris. Dicamus ergo, ille, vt supra duo millia Templorum ei crederent, quod Regina sit, & quidem magis honorata, quam Berfabee a filio, vt pote quia & ipsa Mater est Regis illius Pacifici & Magnifici, qui plusquam Salomon eis occupata in libertatem vendicans. Atque de eo fuit. Dicamus quod Regina sit, sapientia & munificencia Regina Saba longe excellentior. Dicamus quod Regina sit pulchrior quam Esther, & magis exalata. Sicut porro de Regina Esther dicitur, quod eam duae comitarentur ancilla, quarum vna Dominam sequebatur colligens vestimenta destituta, alteri ipsa Esther praedelijs inuerebatur; idem de Maria Regina dicere possumus, inquit S. Bonaventura. *Dua ancilla sum, Angelica & humana creatura. Humana sequitur Dominam suam, eius colligens vestimenta, virtutes scilicet & exempla. Angelica est altera, cui in caelo inuinitur praedelijs, cuius imperat Potentissima.*

multa scribunt, tanto eum in Virginem affectu fuerit laudis. *vt supra duo millia Templorum ei crederent, quod Regina sit, & quidem magis honorata, quam Berfabee a filio, vt pote quia & ipsa Mater est Regis illius Pacifici & Magnifici, qui plusquam Salomon eis occupata in libertatem vendicans. Atque de eo fuit. Dicamus quod Regina sit, sapientia & munificencia Regina Saba longe excellentior. Dicamus quod Regina sit pulchrior quam Esther, & magis exalata. Sicut porro de Regina Esther dicitur, quod eam duae comitarentur ancilla, quarum vna Dominam sequebatur colligens vestimenta destituta, alteri ipsa Esther praedelijs inuerebatur; idem de Maria Regina dicere possumus, inquit S. Bonaventura.*

Illud postremo hic addendum, merito Mariam vt Regiam saluam, quam vt ralem supra se Reges & Imperatores, Reginae & Imperatrices, demissimè honorarunt, & coluerunt, agnoscentes illud de ea verum esse: *Per me Reges regnant.*

Inter Reginae & Imperatrices S. Helena, Pulcheria Augusta, Cunigundis, & innumeræ aliae Reginae & Regum filiae tam honorantur munificentissimis donarijs, immo & Templis extractis eius agnouerunt dignitatem, publicarunt potestatem, postularunt felicitatem. Nam S. Helena Templo illustrauit locum, vbi Maria suum peperit Filium in Bethleheem, & vbi sepulta est in Gethsemani, ac alia loca, tum in Terra Sancta, tum Romae, & Neapoli. Pulcheria quoque à tribus Templis in honorem Virginis erectis celebratur ab Historicis. Cunigundis verò erecta Ecclesia & Monasterio, quod vocari vult *Nestra Domina Refugij*, ibidem in die dedicationis Ecclesiae per Episcopos celebriter peracta, seipsam Religioni & Reginae Matri in perpetuum dedicauit.

Inter Reges, qui sceptrum sua ac diademata Regnae huic subtrauere, celebrijs est Stephanus Rex Hungariae, qui specialiter voluit Regnum suum hoc nomine decorari, *Familia S. Mariae*. Nempe illud speciali voto consecrauerat Virgini, eiusque Festa praevijs ieiunjs, & singulari solemnitate agendamauerat. Vadè & moriens conuocatis Episcopis & Primoribus, manus oculosque ad caelum erigens, sic orabat: *O Regina caelorum, mundi inclyta Reparatrix, tuo patrocinio nouellam hanc Ecclesiam cum Episcopo & Clero commendo, Regnumque eum Primatibus & populo tibi ex integro committo, quibus nunc vltimum vale dicens, animam etiam meam in manibus tuas depono. Sic in ipsi Assumptionis Mariae Solemnitate in caeleste regnum à Regina & Matre sua in caelum est assumptus.*

Possemus & plurimos alios hic adungere Reges, Mariam supra se Regiam summo studio venerantes, sed breuitati consulimus. Illud solum adijcimus, quod de Jacobo primo Aragoniae Rege

MATER MISERICORDIAE

Acter misericordiae MARIA multis titulis. Quia genuit Christum, per quem misericordiam consecuti sumus, qui & aliquando sacris litteris *Misericordia Dei* vocatur: *Suscipimus Deum misericordiam tuam in medio Templi tui*, hoc est, Christum tuum. Mater misericordiae merito vocatur, per eius intercessionem omne genus misericordiae ad nos prouenit. Audes Auguit. *Per te habere uiam misericordiam misericordiam, uiam peccatores, sublimia infirmi, caelestia serueni, Deum homines mortales uitam, patriam peregrini.* Mater misericordiae, id est, Mater misericordissima, more Hebraeo loquendo, siue plenissima compassione & misericordia. Sicut Deus ab Apostolo emphaticè nominatur *Pater misericordiarum*, & *Deus totius consolationis*, ita & Mariam diximus merito per antonomasiam, *Matrem misericordiarum*, & *totius consolationis Diuam*. Et sicut Deus dicitur Plenus visceribus misericordiae: ita & MARIA plena est visceribus & uerbis misericordiae: & consolationis; ad quae potest accedere quilibet & sugere, quia semper sunt faecunda, semper plena. Et sicut non est oneri infans matri turpidas manus gerenti, sed potius alleuamento, dum eas fugit; ita non est importunem, & misericordiam inueniat. Nec ad Mariam accedere trepidè humana fragilitas, nil austerum in ea, tota suauis est, omnibus offerens lanam & lac. Omnibus omnia facta est sapientibus & insipientibus copiosissima charitate sefecit debitricem, omnibus misericordiam suam aperit, vt de plenitudine eius accipiam uersi. Videsne descriptam à S. Bernardo Matrem misericordiae, omnes ad se inuicem? O quam dulce, quam quae suae hoc Matrem nomen afflictijs, sed breuitati consulimus. Illud solum adijcimus, quod de Jacobo primo Aragoniae Rege

WANTIA

teste Betr. Sileat misericordiam tuam, o Virgo. si quis invocata te in necessitatibus meminerit defuisse. Nos serculi tui ceteris in virtutibus tibi cogitamus sed in hac patris nobis ipsi Laudamus virginitatem, miramur humilitatem, sed misericordiam miseris sapientiam, misericordiam amplectimur charitatem, recordamur misericordiam reparatorem obtinuit, salutem omnibus imperantibus.

**Dimensio-
nis Mi-
sericordie
Virginis
Deiparae.**

Denique huius maternae misericordiae dimensio-
nis explicans idem Doctor, sic alloquitur Mariam:
Quis misericordiam tuam longinquam et latitudinem
sublimitatem et profundum investiget. Longitudo
eius usque in diem novissimum invocantibus eam sub-
venit universis. Latitudo replet orbem, ita ut tua mi-
sericordia plena sit omnis terra. Sublimitas, ciuitatis
supera attingit relevationem Profundum eius se-
dentibus in tenebris et umbra mortis obtinuit redem-
ptionem. Per te enim caeli replentur, infernus vacua-
tus est, instaurata ruina caelorum Ierusalem, expectan-
tibus miseris via perditur data. An non ceteris ex his
omnibus, quam le extendat Regia: huius potentia,
& Matris misericordiae? De omnibus electis dicere
possumus: Ipsi sunt viri misericordiae, quorum
pietates non desierunt De Maria autem dicimus: I-
sta est Mater misericordiae, cuius pietas non solum non
desiit unquam, sed semper superabundavit. Hoc
& iusti, & peccatores iugiter sunt expectati.

**Misericordiae B.
Virginis
omnibus
est imi-
tanda.**

Illud vero adicimus per modum moralis do-
cumentum, Maria, quia Mater est misericordiae, illos
adamat, qui nomine suo alijs misericordiam im-
pendunt. Quare sicut nobis in Evangelio dicitur:
Estate misericordes, sicut Pater vester caelestis miseri-
cors est. Sic & hic addere valeamus: Estate miseri-
cor, sicut Mater vestra caelestis misericors est. Hoc pos-
tremum attendentes multi Matri huic filij perde-
voti, in honorem ipsius in afflictos & egenos multa
misericordia vii sunt.

**Offendi-
ditur id
varius e-
xemplis.
S. Eliza-
bethe Hun-
gariae re-
ge filia.**

S. Elizabetha Hungariae Regis filia in aetate sua
adolefcentula quequid ei dabatur, vel in vsum vel
in recreationem a parentibus, diligenter afferabat
in honorem Virginis Matris misericordiae pauperi-
bus erogandum, & a quolibet egeno pro remun-
eratione petebat unum Ave Maria. Unde pro-
meruit & ipsa cum Virginis imagine in manu spiri-
tum reddere in his verbis: Mater misericordiae tu-
na, ab hoste protege.

**S. Deoda-
to Surisus
somo. 2.**

Refert quoque S. Greg. de S. Deodato, qui artem
futoctam exercebat, solum singulis Sabbathis a-
dicere. Iohannem S. Petri Romae, & quicquid lucri
congereret vitra alimenta necessaria, ibidem in
gratiam Matris erogabat in egenos. Quare multis
a Deipara beneficijs affectus fuit: Viditque reve-
lante Virgine quidam Dei servus Architectos Pa-
latium auctum Deodato fabricantes, sed solis
Sabbathis operantes.

**B. Thomae
de Villa-
Nova.**

Sic B. Thomas Villa nova ex Ord. S. August. Archie-
piscopus Valentinus, quia Matris misericordiae eximus
cultor, etiam operibus misericordiae addicissimus
fuit. Unde eius funus octo milia & quingenti pau-
peres lugescentes Patrem profecti sunt. Evocavit au-

tem cum Maria ad se in die Nativitatis suae: & eius
misericordiam remuneraret, quod ei promissum
fuera: Christo. Nam cum in Felto Purificationis
oraret coram Crucifixo, & anxiusne excluderetur
numero Beatorum, quia de numero Praelatorum,
audiuit vocem: In die Nativitatis Matris meae ve-
nies ad me. Os vero Crucifixi, quod ante claulum ce-
rat, exinde manit apertum, & sic hodie visitat
dentibus apparentibus & perfectis, vt scilicet
negent vilo artificio quid simile fieri posse.

Illud etiam hic commemoratione dignum, gra-
tissimum esse huic Matri misericordiae, dum eri-
guntur ad eius honorem & imitationem Domus
hospitales, Xenodochia, Pandochia, vbi miseri-
cordia exhibetur egenis & afflictis, sive pro animo,
sive pro corporum curatione.

Sic Vltisponae in Luhanzia sub auspicijs Matris
misericordiae erecta est celebris Congregatio, di-
cta Congregatio misericordiae anno 1498. sub regno
Emmanuelis a Regina Eleonora pietissima, qua
mox etiam expansa est per primarias Regni vias
cum magna gloria Dei & Matris eius incremento,
& publico inopum bono. Singulis annis in die
Festo Visitationis Matris quoddecim eliguntur Con-
fratres qui maximè idonei indicantur ad excrcen-
da opera misericordiae, & vocantur Allessores, &
his committitur specialis cura visitandi egros &
inopes simulque eos sublevandi, captivos liberan-
di, orphanis & egenis puellis dotem subministran-
di ad conjugium, viduis pro videndi, causas eorum
per Advocatos gratis tutandi, omniaque alia pie-
tatis officia excrcendi, ad quem effectum quorannis
expendantur ex gratuita contributione Confoda-
lium supra quinquaginta millia ducatorum. Quid
gratius esse possit. Regina & Matri misericordiae,
quam cernere hosce filios suos, ob eius amorem &
imitationem ita misericordiam colere, & eam erga
inopes tanto studio excrcere, atque ad nunc
effectum sese certatim aggregare, & Sodalitio
huic nomen dare.

**Congre-
gatio Mi-
sericordiae
Vltisponae
erecta.**

**Sodalitii
erandi
liberali-
tas.**

Sic & Neapoli omnia fere Xenodochia & hospita-
les Domus Matri misericordiae dicatae reperuntur
sub diversis titulis, & quidem maximo numero.
Perambulans vbi illam regiam reperies Hospitale
magnum, dictum Nostra Domina de populo, vbi om-
nis generis egri recipiuntur summa charitate. Vi-
tius reperies Domum dictam Nostra Domina de re-
demptione captivorum, quae singulis arenis in Mau-
ritianam commissarios destinat cu lytro sufficienter,
ad centum captivos liberandos. Postmodum re-
peries Nostra Domina de Monte misericordiae, vbi om-
nia officia charitatis exhibentur afflictis, sive cor-
poris, sive animo. Deinde videre poteris Nostram
Dominam de Nativitate, Nostram Dominam de visi-
tatione, Nostram Dominam de Columna, Nostram
Dominam de Conceptione, Nostram Dominam de Charita-
te, Nostram Dominam de Clavitate, Nostram Dominam
Refugium, Nostram Dominam de Annuntiatione, No-
stram Dominam de Solitudine. In quibus domibus vel

**Neapoli
hospitalia
& Xenodochia B.
Virginis
dicuntur.**

aluntur pauperes, vel educantur puelli & puellæ: pimus lumen vitæ, panem vitæ, per eam haurimus orphanz, vel vidua aut inopes mulieres susten- aquam de fonte vitæ; multis & ipsa impetravit vi- tantur, vel penitentes recipiuntur & aluntur, vel tam corporis & animæ. An non ergo merito ob hæc alia pietatis officia maximis sumptibus, & chari- omnia vitæ salutaria, quandoquidem Mater est tate egregia exhibentur. Sic in omnibus istis do- vitæ Mater divina gratiæ, ad hoc nobis data, ut in- mibus triumphat Mater Misericordie. veniamus per eam veram vitam, suam vitam, æter- nam & beatam vitam? Cur ei hoc invidetis, ô ma-

In hono- rem Ma- ris Mije- ricordie nihil de- rogare cu- piam roganti per amo- rem V. r- ginis Ee- plo S. Ger- ardi Epr- scopi Hü- garia. Et Alexan- dri de A- les.

Honorarunt & illi specialiter hanc Matrem mi- sericordie, qui primo proposito, vel voto, sese a- stinxerunt nihil unquam denegare cupiam ro- ganti per amorem Virginis Mariæ. Quod quidem fecisse legitur S. Gerardus primus Episcopus & Muræ Hungariæ. Unde quicquid ab eo peteba- tur hoc nomine, ipse misericorditer impendebat, & quidem frequenter exilientibus lachrymis, dum in spes omnis vitæ & virtutis idem dicere potest & sanctum nomen audire Dei Matris. Sic multi capi- tivi libertatem ipso mediante recuperarunt, hoc nomine ab ipso precantes.

Simile etiam voto adstrinxerat Alexander de Ales, irrefragibilis Doctor dictus, quodam S. Tho- mæ & S. Bonaventuræ. Quapropter cum rogatus fuisset ob amorem Mariæ Virginis, ut Ordinem S. Fran- cisceiingeretur, nullum fructum in eo sua pa- timentia facturus: sensit se mirè commoveri, & cum nihil minus quam de hac re antea cogitasset, de- dit manus victas petitioni huic piæ, & inspiratio- nis sanctæ, cum ante imaginem Mariæ misericor- diae pijs lachrymis sese ei commendasset.

SECT. III. VITA, DULCEDO, ET SPES NOSTRA SALVE.

Verus hic sermo, inquit nostrî hæretici abeunt retrosum, cum ipsi diti sint, non sermo Mariæ, sicut & ipsius Filii, dulcia vitæ & tena verba habet, quibus spem nostram adjuvat & erigit, si velent audire & intelligere, & ideo a nobis vitæ, dulcedo, & spes nostra salutaris. Sed, ipsi instar aspidis fuscæ obdurant aures suas, ut non audiant vocem incantantis sapienter, & fru- amarissimum erat palato, in clamabant ad Elizeum xoris illi in similitudinem serpentis blasphemias suggerit invidiosus in Matrem Dei. Sed ringantur quantumlibet voluerint, dicimus quod Maria fir- tium gratissimum effecit. Non ab similitudine filij A- de cogebantur vesci cum amaritudine, & incla- mate: Mors in olla, mors in cibo, mors in mensa, qua lethalis succus ubique immixtus. Sed dulcis Ma- ter nostra fatinulâ protulit omnia indulcorantem fatinulam gratiæ, fatinulam sapientiæ, fatinulam vitæ, ut vitæ non conquerantur filij Adæ, si ad eam recurrant pro consolatione.

Quomodo E. V. Vita nostra.

1. Ionn.

in Psal. 36 v. 9.

In ipso vita erat, & vita erat lux homi- num. De quo Idem: Quod sicut ab initio, quod audivi- mus, quod vidimus oculis nostris, quod per- tinximus, & manus nostra contractaverunt de verbo vitæ: & vita manifestata est. Et vidimus & testamur, & annuncia- mus vobis, &c. In omnibus Christus vita nostra est, loquendi de ea frequentissimus est apud Sanctos inq. S. Amb. Ipsius divinitas vita est, ipsius aternitas inq. S. Amb. Ipsius passio vita est, ipsius caro vita est, ipsius mors vita est, ipsius vulnus vita est, ipsius sanguis vita est, ipsius sepultura vita est, ipsius resurrectio vita est. Ipsi filii suum, & propter illum, de qua re S. Bern. univ. fornar. Non sic Maria vita nostra dici potest sicut ipse: potest tamen & ipsa nominari vita no- stra accommodatè, suo ordine, & cum proportio- ne. Ipsa enim peperit nobis auctorem vitæ, ipsa communicavit nobis fructu vitæ: per eam partici-

patemur retrosum, cum ipsi diti sint, non sermo Mariæ, sicut & ipsius Filii, dulcia vitæ & tena verba habet, quibus spem nostram adjuvat & erigit, si velent audire & intelligere, & ideo a nobis vitæ, dulcedo, & spes nostra salutaris. Sed, ipsi instar aspidis fuscæ obdurant aures suas, ut non audiant vocem incantantis sapienter, & fru- amarissimum erat palato, in clamabant ad Elizeum xoris illi in similitudinem serpentis blasphemias suggerit invidiosus in Matrem Dei. Sed ringantur quantumlibet voluerint, dicimus quod Maria fir- tium gratissimum effecit. Non ab similitudine filij A- de cogebantur vesci cum amaritudine, & incla- mate: Mors in olla, mors in cibo, mors in mensa, qua lethalis succus ubique immixtus. Sed dulcis Ma- ter nostra fatinulâ protulit omnia indulcorantem fatinulam gratiæ, fatinulam sapientiæ, fatinulam vitæ, ut vitæ non conquerantur filij Adæ, si ad eam recurrant pro consolatione. Quod autè Spes nostra dicitur Maria, hic modus loquendi de ea frequentissimus est apud Sanctos Patres. Primum quidem spei nostræ fundamen- tum sunt divina misericordia, eiusque pronissio: quæ potens est adimplere, & vult adimplere per Iesum filium suum, & propter illum, de qua re S. Bern. univ. fornar. Non sic Maria vita nostra dici potest sicut ipse: potest tamen & ipsa nominari vita no- stra accommodatè, suo ordine, & cum proportio- ne. Ipsa enim peperit nobis auctorem vitæ, ipsa communicavit nobis fructu vitæ: per eam partici-

MANUSCRIPT

adoptionis veritatem promissionis, potestatem reddidit. Illud quoque habet emphasim, AD TE, quasi
 S. Benar. Ac post Christi menta, spei etiam nostrae fundicremus: Ad te vota dirigimus, qui non sumus
 Is cordium, tota praecordiis affectibus Mariae hinc tibi incogniti; etenim nec nostrae latent te misc-
 venerunt, quia se est voluntas eius qui totum vo. rix, cui & parentela & cognatione ex Adamo &
 luit nos habere per Mariam. In omnibus & per om. Frater noster est, & caro nostra. Ad te denique, cui
 ma providans Deus miser, trepidationem nostram. Et ad hoc in regnum evehas es a Deo, ut pro no-
 solatur, silem exorat, spem roborat, diffidentiam abi. bis spes misens & afficitis: ided Spectrum & Co-
 Serm. de gis, Filioi, haec peccatorum cala, haec maxima mea ronam geris, ut opprellos misericorditer & poten-
 Aunni. Accepe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa Reginae Esther: Quis novit virum idcirco ad Re-
 quod timemus: quia tu es per vitia peccatorum, per gaum veneris, ut in hoc tempore paraveris? Certod e-
 nostrium est ex peccatis praetiorum. Et in te beatissima nim novimus te propterea eveham, & ided fidu-
 Quomodo spes fuerit plurimus peccatoribus, cialiter accedimus, ad te clamamus, te invocamus,
 fati doceat S. Maria Aegyptiaca. Theophilus, & misericordiam, tanquam Regiam oppressi, Matrem misericordiae
 alij multi peccatores ad eam sese convertentes, de- & miser, vitam morientes, Dulcedinem in amaritudo-
 quibus passim historia. Hi omnes potuere eum cum dine existentes, Spem in rebus penes desperatis a-
 affectu & effectu dicere: Vita, dulcedo. & spes nostra gentes. Exaudi ergo quia benigna, quia per Filium
 salve. potens & magna, quia in aeternum admiranda &
 veneranda.

SEC. IV. AD TE CLAMAMUS EXULES FILIEVAE

In his verbis docemur cum animi humilitate ad
 Cordis po- Virginem accedere, simulque cum cordis fervo-
 rius qua re: Fervor enim & affectu cordis expansio his
 ore Clam- in verbis indicatur: Ad te clamamus Non enim
 mandum. tam clamor oris, quam cordis significatur, quia Dei
 Caelumque aures penetrat, & petitionis pie ef-
 fedum, reportat. Sic dicebat David: Clamavi in to-
 to corde meo, exaudi me Domine. Clamavi ad te sal-
 vum me fac. Praeveni in inasuritate, & clamavi, quia
 in verba tua super speravi. Hec quoniam reperit cla-
 mavi. ut cordis sui vehementissimum affectum
 & desiderium ostendat. Haec est vox cordis, de qua
 subungit: Vocem meam audi secundum misericordiam
 tuam, & secundum iudicium tuum vivifica me.
 Nepe, non clamor, sed amor pullaria aures Dei: Sic
 Moyli dicitur: Quid clamans ad me? Taccebat voce,
 sed clamabat affectu & corde. Desiderium pauperi
 exaudit Dominus, exaudit & Maria. Ipsa igitur no-
 ex consuetudine arida invocanda est, aut cum re-
 piditate, sed magno affectu & desiderio. Humili-
 tas etiam commendatur in eo, quod ad eam vota
 nostra dirigere docemur, tanquam a Filio eius, &
 ab ea loqgati, vt poted in exilio agentes miseri &
 arum noi, dum ipsa in caelo agit loco sublimissimo
 super Angelos exaltata. De profundis ergo misere-
 riae nostrae, tanquam de abyfso ad eam vt Domi-
 nam, & Regiam, & misericordiae Matrem, corda
 & vocem levamus; quia ubi vult, quando vult,
 quomodo vult, cui vult, post misericordiam im-
 pendere. Instat tonax de aquis tribulationum. de
 pelago afflictionum, quasi de vtero eeri clamam-
 dum & orandum, & non erit inanis clamor aut o-
 ratio. Quis enim suam agnoscentis misericordiam, inuo-
 cavit eam, & repullam passus est?

Ad Te
 vox em-
 phatica.
 Esther. 4.
 Eua &
 MARIA
 Anthebe
 se.
 Vide di-
 sta a no-
 bis super
 illud
 Mutans
 nomen
 Eua.
 ubi plura
 pro huius
 verius
 explicat-
 tione.
 Gressus
 Commes.
 in Codi-
 cum. c. 2.
 Poireus
 Panagia Trip. Co-
 ron. Tra-
 2. c. 6.
 Ego vsq;
 Mathe.
 ubi.

Sed ex illo etiam titulo nos iure ad eam clama-
 re significamus, quod exules filij Euae sumus, ipsa
 autem vt altera Eua opposita primae nobis succur-
 rere teneatur. Ipsa nimirum est Mater viventium,
 sicut altera Eua contra nominis sui rationem fuit
 Mater morientium. Prima nobis lachrymas, & exi-
 lium attulit; ipsa vero gratiam rependere debet
 & gaudium. Vnde quidam de eius Nativitate
 canit:
 Nascitur hac venerius, salusai stetit orbem,
 Quae mundi lachrymas tollere prima venit.
 Prima Mater peccati causa est & maledictionis in
 nos dimanantis, ipsa autem benedictionem pro
 maledictione nobis debet refundere, & ruinam re-
 parare, ac in Paradisum de exilio reducere. Quinam
 ergo nos securus & felicitas committimus, quam
 illi quae non potest nos deserere, nec miseriam no-
 stram despicere?
 Referunt nonnulli, Apostolis in Ierusalem trans-
 latis, vt assisterent morti & funeri Maris suae Ma-
 riae, tertia die ab obitu, dum corporali refectioe
 simul sumpta, more solito gratias agerent, eam ap-
 paruisse luce cinctam & gloria, ipsi & stupentibus
 & gaudentibus. Dumque soliti essent in sine gra-
 tiam actionis dicere: Domine Iesu Chryste adiuvans
 nos, vna tunc voce & mente inclamant: Panagia Trip. Co-
 ron. Tra-
 2. c. 6.
 Deo parata adiuvans nos; hoc est, Tota Sancta Mater ron. Tra-
 2. c. 6.
 Deo parata nobis. Ipsa vero tereno vultu, & misere-
 state pleno respondit idem quod Filius. Ego vsq;
 Mathe.
 ubi.
 Hoc poted non solum
 censendum est dictum Apostolis, sed & omnibus
 Fidelibus fiduciam iactantibus in eam, quos num-
 quam deserit, aut despicit, sicut nec Filios: quam-
 vis convensens fuerit, vt Apostoli primom ex ore
 eius hoc promissum perciperent, sicut ex ore filij
 idem audierant.
 Certè merito ad eam clamamus, & vota nostra
 dirigimus exules filij Euae, quae illum peperit, qui
 M. de ex-

88. An- docent nos Oratio- nem illa Felix na- que sa- cra Virgo &c.

de exilio nos revocare volens, dedit benedictio- nem, & confundens mortem donat nobis vitam. Sentiamus, omnes Maria inuamem quicumque cele- braus eius commemoratiorem, clamantes ad eam, ut casit Ecclesia. Hoc & nos docere Angeli, id- ipsum quandoque auditi vocali laude cantare, ut nos consolarentur in hoc arduoso exilio, & in terra peregrinationis nostrae. Audi quod hac de re refert Tho. Cantip. l. 4. Apum c. 4. o. n. 7. qui asserit se duos novisse ex illis viris, hac apparitione Ange- lica Dignis.

Vidi, ait, Sueffionem civitatem in Gallia ex- communicationi subiacuisse diu, & non nisi sub si- lentio Clericis divina Mystra celebrasse. In vi- gilia Assumptionis, D. Ioannes Relebas Prior Ca- nonicorum Regularum S. Ioannis in vineis, iuxta muros civitatis, assumptis secum tribus devotissi- mis Canonis in montem proximum civitati, ubi quondam Eremita refederat, ad celebrandam so- lemnitatem B. Virginis secesserunt. Inclinata iam die, cantatis Vespertis, panem & aquam ore sobrio libaverunt. Inde Completorio dicto, post longas orationes membra super nudam humum, ad paulu- lum quiescendum prostraverunt. Mox surrexerunt, & cantare Martinas magna devotione. At ubi Prior novam Lectorem finivit, subito concensus Angelorum insonuit, & Responsorium decanta- vit. Felix namque sacra Virgo Maria. Quo- vique ad versiculum dicto, quatuor tantum Angeli ex illa innumera multitudine vestrum profecti sunt. Ora pro populo, &c. Sentiam omnes tum inuamem, &c. Addeunt & Gloria Patri, multitudine semper cum repetitionibus respondente. Finito Responsorio, factum est silentium Angelorum. Priore autem inchoante Te Deum laudamus. Mar- tinas cum laudibus perfecterunt. O quor tibi lacry- ma, quor suspiria, in recordatione suavissimi hu- jus modulaminis in corde horum devotorum, qui tamquam exules filij Eva in terra peregrinationis suae respirabant ad protectionem Mariae, eius cum Angelis felicitate decantantes, & benedictionem imprecantes. In eis completum tunc fuit: Reliquia cogitationis diem festum agent tibi.

Psal. 75. Sermon 35. de sanctis Idem 2. de Assumpt. S. Augusti Oratio ad B. V.

S. Augusti sic item habet huc orationem, Ad te clamamus exules filij Eva, S. Maria succurre misere- re, inuamem pusillanimes, & esse febriles, Poltea adiungit: Sit tibi c. mpassio super afflictus, sit pius affectus super calorem peregrinus, & cum letantem semper aspicias, fletus nostros ad Deum que, inuamem eum q. ut proprium Filium pro nobis interpella. Nos enim adhuc in terra hac affligimur, persecutionibus lacessimur, opprobriis afficimur, esurimus sitimus. Tu in celesti- bus regnis praesata es cunctis Virginum Choris. Tu A- gnum, quocumque perrexit, sequeris Tibi Thronus regis ab Angelis collocatur. Tu aula aeterni Regis, te- que ipse Rex Regum & Matrem vera & sponsa decorata pra omnibus dilectam amoris amplexu tibi associat. Has ergo raras felicitates possidens, exvertere ad no- stram miseriam salutem. Quid vero aliud hic dici-

mus, dū canimus: Ad te clamamus exules filij Eva, gementes & fientes in hac lachrymarum valle? An illa qua pro libe audis meruit proferre pretium, de- net, ementibus, & ad se clamantibus impendere suffragium? Taceat ergo hic haeretici, & a lingua viros abstantiant. impedit conantes nostram ad Deum orationem, quam nos docet Mater nostra Ecclesia, S. Augusti & alij Sancti Patres.

AD TE SUSPIRAMUS GEMENTES ET FIENTES IN HAC LACHRYMARUM VALLE.

M ERITO hic mundus dicitur Vallis lachrymarum, in quo post peccatum tor inuadunt mala, tot miseriae, tam corporales, quam spirituales, tot infortunia, tot praesae, afflictiones, & dolores, ut merito eas confidantibus & experientibus, lachrymas & gemitum cieant, idque frequenter mē- tibus, ut non cum aliqua calamitate luctetur, aut sub onere aliquo gemit & suspirare cogatur. Vnde hic Mundus recte etiam dicitur Vallis visum onerum, in quo non cernitur nisi multiplex Ovis calami- colum & triste opprimens corpus & animum. Onus Babylonis, siue confusio: Onus Aegypti, siue tenebrarum: Onus Damasci, siue languis fultis quod aunc cernitur corporaliter in tot bellis sanguinolentis, & specialiter in tot peccatis carnali- bus. Onus Philistinum, id est, vexationis immundorum spirituum, &c. De quibus oneribus agit Isaias à c. 13. & mystice explicat S. Bernardus scilicet specialiter de vndecim Oneribus Isaia.

An non propter haec omnia Mundus iste recte dicitur Vallis onerosa. Vallis calamitosa, Vallis A- donum inter Ierusalem & Ierico, Vallis lachryma- rum, Locus fletuum. Dicebat olim Ierem. Statue tibi speculum, pone amaritudines, dirige cor tuum in viam rectam. O si ascendere possemus in sublimē adeo speculam, ut quae in hac Valle geruntur, con- tueri possemus, quantum amaritudinis, quantum copiam lachrymarum cerneremus ex varijs afflic- tionibus & miserijs eorum! Attende mecum varia- rios sortos hominum fletuum. 1. Ille flet propter inopiam, quia nec sibi, nec proli potest cibum providere: Ille opes habet com- ptoas, sed flet, quia cum continua agritudine & languore conflictari cogitur, etiam agens inter opes, sine consolatione. Audi Antiochum, Huius- quas angustias deueni, qui incurtus eram in mea po- restate! 2. Ille deflet quod proles non habeat, felici- tatis iuncta matrimonio sicque lugeat, quod alieno haeredi censum relinquere cogatur. Ille ipsammet quas habet proles, deflet, quia cruci sibi innot & opprobrio. Anna Mater Samuelis flet amare co- ram Heli, defectu prolis. Heli debuisset flet ipse super filijs suis impijs & super eorum opprobri- is. Ezechias Rex in agritudine sua flebat defec- tu generationis. Rex David amare flet in iacitu

WANTIA

tu filij filij Abalonis Sepulti in inferno mole crimi-
nis.

Ille unus felix, qui fletum hic egerit omnem,
Ne lachrymas fudet post sua fata nouas.

3. Ille flet, quia filium vel filium dilectum per-
didit, in quo spes domus, et viduam in Naim. Ille
desert vel fratrem, vel patrem, vel amicum, quo
magno per egebat. vt Martha.

4. Ille flet, quia damnum passus in fortunis per-
tempertatem, vel naufragium, vel larroncium. Ille
desert, quod opprobrium pati cogatur, vel iniuriam
in honore, vt Satana.

5. Ista puella desert sortem suam, quia depre-
hensa in malo, vel quia decepta falsis promissis. Il-
la desert jugum patrem, quia libertate vt ne-
quit, aut quia non assequitur patrem suum matrimo-
nium.

6. Ista vidua lamentatur maritum & orbita-
tem. Illi pupilli patrem, quia violentia non pos-
sunt resistere. *Vidi sub Sole lachrymas innocentium,*
inquit Ecclesiastes, & neminem consolatorem.
Eccl. 4.

7. Ille flet, quia a creditore vigeretur, nec potest
satis facere. Ille aliam desert afflictionem, vel vexa-
tionem, quam a se non potest exentere.

8. Ille flet ob infelix matrimonium, quia male
elegit. Ille flet, quia arguentem se ex superbia &
impatiencia non potest pati, aut quia lite cecidit,
&c. Sexcentas alias occasiones licet hic recense-
re, sed hec sufficienter modum exempli.
Ex quibus dilucidissimum est non merito ad Ma-
riam Matrem consolationis nos clamare, & dicere:
Ad te clamamus exul: filij Heu, &c.

Quis adeo cecis vel clausis oculis Orbem hunc
perambulatur, vt non videat, quod merito ob hanc om-
nia, *Locus fletuum dicitur, & Vallis lachryma-
rum.* Baram ob causam sic Deum precatur Ec-
clesia: *Inuere Domine propitius tribulationes plebi-
um, pericula populorum, captiuorum gemitus, mis-
erias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam
debilium, desperationes languentium, desolatus senum,
suspiria iuuenum, rursus virginum, lamenta vidua-
rum.* Quibus verbis compendio comprehendun-
tur occasiones lachrymarum, quas iam in sinuati-
mus, quae frequentissimae sunt inter filios Adae, &
filias huius. Recte canit quidam:

*Ve lachrymis cepti, lachrymis ita sint vitam,
Totum penes meum viuere stete fuit.*

*Eic omnes vitam ordimus, sic claudimus omnes,
Ad fletum stentes nascimur, & morimur.*

*Naufraga nos ista tempestas mergit in undas,
Quisquis suus merjus si sepelitur aquis.*

Sed felices, qui propter Dei causam gemitus &
suspiria educunt; vel ad eum illa referunt, aut ad
Dei Matrem, cui hic Titulus per excellentiam
competit, *Consolatrix afflictorum.* Quia ergo ad
Deum per eam recurendum est in omni afflictio-
ne, vt abstergat lachrymas & lamenta, vel im-
petret patientiam cum gratia, ideo hic dicitur: *Ad te*

*suspiramus gementes & stentes in hac lachrymarum
ualle.* Quicumque ad eam sincero & pleho recurrit
corde, laticium inuenit & consolationem, quia de
ea verum est, *Sicut lerantium omnium habitatio est* Psal. 86.
*in te: Hoc & Ecclesia ei erecta, sub hoc titulo, No-
stra Domina de Lactia, Nostra Domina de Conso-
latione, & similibus alijs aequivalentibus Titulis, id-
ipsum factis manifestant.*

Certe ipsa nouit compati lachrymantibus & ge-
mentibus, quae in hoc saculo frequenter in caelum
suspiria & gemitus cum lachrymis dirigit pro pec-
catoribus, & non tam pio luis quam pro nostris a-
rumnis. Verum enim fuit de illa, cum in hac vita
mortali ageret: *Plorans, plorans in nocte, & lachry-
ma eius in maxillis eius.* Gladius enim delonis pro-
pter filium, & propter impiorum peccatum non so-
lum semel pertantij animam eius, sed multas &
multoties ei extorrit cum suspirijs lachrymas. Et si
modo adhuc posset, lachrymas daret compatiens
super arumnis nostris super peccantium presenti-
bus & futuris miserijs. Quod quidem quandoque
voluit nobis declaratum certis apparitionibus, &
effectibus, siue signis.

Propterea S. I. Iugardi quondam apparuit B. Vir-
go vultu lugubri & lualido, inquit ipsa compa-
sione mora, vt ad talis pallor lualiorque in ea,
quae dicitur decore & gratia plena? Respondit Ma-
ria: Quid miraris vultum lugubrem? En enim
rursus erucifigitur filius meus ab haereticis, & fal-
sis Christianis. Sed tu assume lamentum & conti-
nis septem annis ieiunia, vt sopiatur ira filij mei,
sicq; censeberis lachrymas abstergere meas. Quod
fecit.

Non absumit visioe sese ostendit B. Colet. Re-
formatrici a se electae Ordinis Clarissarum. Cum
enim ipsa feruenter oraret B. Virginem, vt pro pec-
catoribus apud filium interueniret, oblatu ei fuit
discus plenus particulis carnis, velut infantis in fru-
stra concisi, dixitque Virgo facie quasi lugubri: *Quo-
modo deprecabor filium pro his, qui illum quosdam
horrendis sceleribus in minore parte discindunt, quod
sine ha quae cernit?*

Illud quoque notabile est, in signum compa-
sionis super peccatoribus, siue plagis eorum, non
nunquam sanguinem sudorem, velut lachrymas,
per imaginem suam dedisse. Audi memorabilem
historiam, quae nostro contigit auro, & delatibitur
a Iusto Liphio in Diua Virgine Alpricollensi. Venerat
Sichemum (oppidum est vicinum Aspricol-
li, siue Monti acuto, vbi recenret cultus Virgi-
nis in omnium inardesceret animis) e pagis adja-
centibus Scabini quingue negotij publici causa,
quo petacto ad sacrum sacellum direrunt. Vnus
de illis inter orandum guttam sanguinis in labro
Virginis videt. Accedit, manu tangit, & digitis ab-
stergit. Attonitus ostendit socijs, non sine eorum
item admiratione, sed ecce secunda se ibidem gur-
ta prodit, & ab alio detegitur. Fit idem tertius
Fit quartus. Quartam autem stillam quidam de ijs

*Nouit et-
pasi la-
cryman-
tibus.*

Thoen. x.

*Lugert fuit
euras mi-
serias ho-
minum.*
Exemplum.

*Exemplum
aliud.*

*Statua
Deiparae
stillat sa-
guinem
Sichemij.*

(Walse)

*ad Deum
per B. V.
recurren-
tium.*

(Walterus Vnkelerus) candido linteo exceptam
omnibus exhibuit, vti sanguinis colore, manit-
que in posterum diem, instat denarij nomini diffu-
sa, sed minus rubens. Circumpexere illi Sacelli
tectum, ne quis forte humor delapsus fessisset; ni-
hil inventum. Sed quidquid & quaquam causa hoc
fuit, vi coelestis ex arido ligno stillavit: Addit pie
Lipius:

*Quid signi tamen hoc fuisse dicam?
An Judas Vea sanguinem hoc in tuo,
Quo sanguis male funditur, dolorem
Et sic exprimit? An magis cruenta
Sistes bella, usq; gustata labris
Vt deterja fuit, sic Cy madenti
Huic fiet patrie, id benigna fiat,
Et iuna precibus, Deumq; placat.*

In Ger-
mania
Cæsariis
l. 6. 7.
scilicet
Deiparæ. In
Gemisus
aoris
multipli
Emittit
guttus.
Salerni
in regio-
ne apoli-
tano.

Simile quid in Germania sua ætate contigisse refer-
de mira. circa annum 1222. Cum enim Missa cele-
braretur ad Aram Virginis coram eius Imagine,
visa est Imago sudoris multiplices emittere guttas,
stupentibus & videntibus omnibus. Cumque ibi-
dem possessus à dæmone excoizaretur, multo
cum ululatu respondit, Mariæ Filium extendisse
brachium ad punitionem hominum; & nisi ipsa
obviallet, magnam Orbis partem interfectioni esse
dandam, idque significare sudorem illum prodigio-
sam Imaginis.

Memorable quoque est, quod Salerni in regno
Neapolitano anno 1611. contigisse narratur. Erat
ibi imago Deiparæ depicta rudi penicillo in parie-
te cuiusdam domus, quæ hora ante Solis occasum
prodigiosum cœpit sudorem emittere a quo li-
quori persimilem; guttula etiam frutrua coloris san-
guinei ex eius fonte fluxit, quod à quatuor viris
observatum est. Fuisse videtur hic sudor prænun-
tius ingentis cladis, quæ die sequenti, qui erat dies
Pentecostes, contigit, quando Monasterium nobili-
ssimum Montis Virginei non procul à Neapoli
conflagrauit plurimis absumptis. Videtur Deipara
tam multorum interitum miserata, precibus apud
Filium pro eorum incolumitate enixe suis, quasi
laborasse & exsudasse. Evulgato autem hoc Imagi-
nis sudore, ingens ad Imaginem concursus fa-
ctus est, ibique nobile Templum piorum elemo-
sinis ædificatum est, cum hoc disticho ad Imagi-
nem supposito:

*Virginem cum Mons multorum cade flagrauit,
Sudorem hæc visa est mittere sanguineum.*

Spinellus
de Mira-
culis c. ult.

Et ne quis suspicaretur hunc sudorem, casu, vel na-
turaliter, vel alia de causa fluxisse, ex eo tempore
cœpit Imago miraculis clare. Die enim isto Pen-
tecostes Clericus, cui brachium & manus sinistra
inartuerat, à biennio, hoc sudore à Sacerdote illita,
illidè usum recepit & motum.

Item in
Episcopa-
tu Spoletano.
pennatus
li. 3. c. 34.

Nec hic prætereundum, quod anno 1494. in E-
piscopatu Spoletano propè oppidum Trivio ma-
lorum Italiæ prognosticum apparuit. Erat & ibi
Sacellum in compito, vbi E. Mariæ Imago ornabatur
depicta in pariete; illaque tunc à plurimis la-

chrymas fundere visa est. Eius rei fama multos ex-
am e Roma exiit, collataque sunt elemosynæ,
ex quibus Templum miræ magnitudinis & spectaci-
fectum est in honorem Virginis, quod hodieque
S. MARIA DE LACHRYMIS vocatur.

Neque verò solium audit Maria gemitus illo-
rum, qui pro se & peccatis suis aut afflictionibus in-
gemunt, sed & illorum, qui ex compassionem alle-
nas desunt afflictiones & iniquitates, in eorum
enim charitate complacet sibi. Propterea Romæ
celebris est locus dictus *Nostre Domine de Porticu*,
qui possidet Imaginem è caelo allatam B. Gallæ,
viduæ Consulis Symmachi. Hæc cum vacaret con-
tinuè operibus pietatis, ita vt centum quotidie
pauperes propius aleret manibus, Virginique Dei-
paræ devotissima foret, meruit in domum suam ab
Angelis recipere Imaginem eiusdem Deiparæ fi-

lium suum in vltis fouentis, in lapide pretioso Saphy-
ryno aureis lineis, manibus Angelicis efforma-
tam, multa que luce circumfulam. Imagem hanc
tenebant in aëre suspensam Angeli, miræ pietatis
sentium intulantes cordi huius viduæ. Postquam
verò diu illam venerata fuisset, & pro tanto seruo-
re Virginis Mariæ gratias egisset, adijt S. Pontificem Io-
annem, huius nominis primum, gloriosum & pos-
tea Martyrem, charitas quæ domi lux gereretur.

Advenit Pontifex, mox que vbi domus iumen at-
git, omnes Campanæ Urbis Romæ spontè sua sine
vilius impulsu personauerunt. Illud verò flexis ge-
nibus fudit preces, & Imago, quæ in aëre suspensa
omnium animos admiratione suspensas tenebat,
ab Angelis in eius est deposita manibus. Atque eo
ipso die pestis, quæ tota vrbe grassabatur, Virginis
beneficio est depulsa, exaudiente ipsa gemitus &
suspensa profectus ad se directa.

Neque semel contigit, vt exaudiret filios suos
clamantes, & flentes; & suspirantes ad se pro pesti-
lentia & contagione.

Nam tempore Calixti tertij cum iterum pestis
Urbem depalceret, eadem Imagine in Processione
cum supplicatione clara, cessavit mox lux.

Tempore item Adriani Pontificis idem contig-
it. Immo & id ultra tunc Judaicam perfidiam con-
fundens accidit; quod tum Judæus quidam per pla-
teas transiens averso capite & vultu irideret sup-
plicem & solemnem Processionem cum Imaginè
Virginis, caput ita avertium permanit, vt nullo mo-
do in priorem poruerit redire statum. Mulier quo-
Iudæa cum oculos aversisset ab Imagine, repente
cæca facta est.

Denique tempore Leonis decimi, anno 1518. Italia
cum ingens Turcorum exercitus Christianitatis Turci-
cidium meditaretur, Pontifex Leo totam videns impio-
terram Italianam & Ecclesiam, eandem Imaginem
per Urbem deferendam decrevit, quam & nudis
secutus est pedibus: nec multò post sensit Ecclesia
huius piæ supplicationis ad eam, quæ gementes
audit, effectum & profectum. Hæc ex monumentis
S. Mariæ in Porticu nota sunt. Ergo merito hoc
frequent-

frequente & fervente oratione repetimus: Ad te clamamus exules filii Ebrae: Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrymarum valle.

ergo Advocatus est, non solum sicut ceteri Sancti, sed etiam est Propitiator & Propitiatio, semper adstant vultui Patris pro nobis: nec tali modo Advocatus alter vllus esse potest, pretium & satisfactionem offerendo. Cum vero iam diu oblatum sit pretium, semper visus interpellat pro nobis, ut ait Apollolus, ut vobis applicetur; & efficax sit. Et haec interpellatio, siue oratio, sit non solum inter precative & implice, quia scilicet plagas, vulnera, cicatrices exhibet Patri, merita sua: sed etiam sit oratione proprie dicta, qua a Patre gratiam & salutem nobis impetrat, iuxta antiquum Patris promissum & meritum suum primum.

Christe quia etiam est iudex, ideo speciale nobis Advocatum dedit B. Virginem.

SECT. VI. HAERGO ADVOCATA NOSTRA.

Advocati plurimi in Caelo. Errum est in Civitate caelesti Ierusalem, ubi omnes nostrae causae & negotia salutis determinantur, multos pro nobis stare Advocatos & Defensores, Mediatores & intercessores: omnes enim Sancti Angeli, omnes Electi Dei in negotio salutis favorem nobis impendere satagunt.

Angeli. De Angelis nimis notum est, ut notam fiat, quanta se erga Deum gerant sollicitudine vota nostra representantes, supplicesque libellos, ut nobis gratiam reportent: Hi nempe sunt Spiritus in ministerium missi propter eos qui hereditatem capiunt salutis.

Hebr. De Sanctis quoque alijs non ambigimus, quia nos expectant, nec possunt consummari sine nobis gloria corporis: non possunt velle duplici indui, donec complectatur numerus Fratrum, & ideo non possunt nostri oblitisci, immo quia nobis in pignus & archam affectus reliquerunt corporum suorum exultans, excitantur ad orandum pro nobis, excitantque nos ipsos, ut recurramus ad ipsos.

S. Ambrosius. Et quia idem iter confecerunt quod nos, experientia didicerunt miseriae nostrae, ideo compassivum & intercedunt pro nobis. Adde, quod cum multa pro Christo passi sunt, ut efficacius orent, representant passiones suas, membra divulsa, vulnera suscepta, capita electa, cicatrices gloriose remanentes. Haec tot sunt ora pro nobis aperta in salutis nostrae causa.

S. Spiritus Sanctus & quomodo. Quid quod ipse Spiritus Sanctus Advocatus noster dicitur: Paracletus enim idem est quod Consolator & Advocatus: & pro nobis orare a S. Paulo asseritur, & quidem gemicibus inenarrabilibus? Quod quidem intellige, non quod personaliter id praestet, hoc enim illi ut Deo & summo numini competere nequit: Sed cum sit ipse principium nostrae sanctificationis, inspirat nobis ut oremus, in mentem fundit lucidas cogitationes, in cor affectuosas motiones, in os verba pietate plena, in pectus suspiria gembunda, in oculos lacrymas calentes, ut representemus Deo miseriae nostras, os aperientes atrahamus spiritum & gratiam, Flabit spiritus eius, & fluent aquae.

Prima, riuus, horum minimum Advocatus est Christus. Verum cum Advocati officium in eo consistat, quod sustineat graviter, quod dirigat prudenter, quod prosequatur diligenter, quod defendat fortiter clientis sui causam, vere primarius est Advocatus noster Christus in caelis apud Patrem. Sic enim de eo loquitur S. Ioannes: Sed & si quis peccaverit, Advocatum habemus Jesum Christum iustum, & ipse est propitiator pro peccatis nostris, & non est solum pro peccatis nostris, sed & pro totius mundi. ipse

Mariale

Porro, quia non solum ipse Advocatus est, sed & Iudex, ideo speciale nobis providit Advocatam Matrem suam, quae suscipiat in causa nostrae salutis specialem nostrae defensionem & curam, & quidem ardentius & efficacius, quam alij Sancti. Quo enim maior est apud Deum eius & charitatis & potentia, ea, efficacius est & praesidium, ad veritatisque exinde est formidabilior. Si Filius propter advocacionem exhibet vulnera, ipsa representat vbera. Sic nec Pater vulnera Filij, nec Materis vbera repellere potest, quibus Filius est lactatus. Ubique ergo charitatis insignia, & propterea magno desiderio, ardenteque prece, ipsa ut Advocata nostra est invocanda, nostraeque salutis negotium ei commendandum, ut sub eius tutela ad certare vicemus trica & infidias, omnia in eius manus fideliter commendando.

Itaque passim Sancti Patres, & ex illis Ecclesia, per excellentiam Virginem Deiparam nostram appellat Advocatam. Primo, quia est Advocata totius Orbis generalis, a Christo Filio ad hoc constituta, ut in suam defensionem & tutelam omnes recipiat, & velut Theresiachus extendat ramos honoris & gratiae cooperiatque totam terram vmbra protectionis suae; ut omnes confugiant ad eam in umbraculum aiei ab estu, & in absconsione à turbine & pluvia. Quidam è Sanctis patrocinium specialiter impendunt aliquibus Civitatibus vel Provinciis, ideoque & specialiter ab eis invocantur. Sic S. Genovefa Patissensibus praesto est ut Advocata, S. Gudula Bruxellenis, S. Vvalderudis Montensibus, S. Aldegondis Maloodiensibus, S. Gertrudis Nivellesibus & Babantibus, S. Christina mirabilis Hasbanis, S. Lugardis Aquitensibus & vicinis populis. Sic SS. Lambertus & Hubertus Patroni sunt: Advocati Leodiensibus Remacius Arduennatibus, Albanus Namurcensibus. Norbertus Antuerpiensibus, Rummoldus Mechliniensibus, Liuinus & Buno Gandensibus, Piatas Tornacensibus, S. Ties Reges. S. Gereon & S. Ursula cum Sodalibus Colonienibus &c. At Virgo Deipara non vnam Civitatem aut Patociniam ut Advocata protegit sed suo partes, Africam, Europam, Americam, Asiam, & quic

B.V. Antonomastice Advocata omnium prima causa.

Patroni & Advocati singulares quarundam Provinciarum, & eius tantum.

quicquid Sol suscipiat. Ipsa non solum ut Stella parti- post- viderit eam descendentem in Sedem illam- culans aliquam Orbis partem respicit, sed instat- cum Angelorum multitudinem. Dumque decanta- Solis radios beneficentia sua spargit quoquo ver- tur hæc nostra Antiphona Parthena; SALVS sum, ita ut nemo sit qui se abscondat à calore eius, RÆGNA, ibi præfedit Virgo postmodum eidi- xit: Rægna fecisti me hic collocas. Ego semper adora- hic Filio præsentem laudes, quas Religio decantat.

Idiota lib de contemp Virg. Sub Pal- lio B. Vir- ginis om- nes repræ- sentantur

S. Augusti- nus in de- octavo loco postremo petit:

E. V. Ad- vocata Monialium Exempl.

Infirmas. lib. 4. c. 9. Exempli alius.

Hæc est ratio, cur de ea quidam dixerit è Sanctis: Ceteri Sancti iure quodam patrocinii pro sibi specia- liter commissis plus possunt prodesse in Curia celesti, quam pro alienis: Beatissima Virgo sicut omnium est Re- gina, sic omnium est Patrona & Advocata, quæ ipsi est cura de omnibus. Hæc eadem est ratio, cur sub eius pallio à Piætoribus represententur omnis nationis homines, omnis ætas, omnis sexus, omnis status, omnis ordo; pauper cum divite, nobilis cum igno- bili, sapiens cum idiota, Religiosus cum seculari, Ecclesiasticus cum plebeo. Vide illa oratio: San- cta Maria succurre miseris, iuua pusillanimos, reforme- stibiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto famineo sexu. Sic canit Ecclesia ex divo Augusti Pro devoto famineo sexu, habet, Pro devoto Monachorum cœtu. Denique pro conclusione adij- citur: Sentiant omnes tuum iuvamen quicumque, cele- brant tuam sanctam commemorati mem.

Certe erga omnem sexum & ordinem se frequen- ter Maria Advocata exhibuit. Quod si de devo- to famineo sexu agitur, & de Monialium sacro Choro, refert S. Gertrudis à se visam Dei param in festo Purificationis, dum caneretur Versus o- ctavi Responsorii, Ora pro nobis. Vidit autem eam Choro Virginitatis apud Deum, & apud Filium Iudicem pro suis clientulis. De S. Dominico, & eius Ordine, quomodo ei- semper Advocata fuerit singularis, satis patebit ex inferius dicendis. Hoc solum rememoro, quod se ipsa Deipara mox à morte visa sit cum Christo Do- minicum deducere in cælum, sedentem in sede gloriosa, quæ sedes in Scala etiam candida collo- cata erat, trahentibus eam Scalam & Sedem Chri- sto & Maria, Angelisque subsequentibus. Vide Horum Pastorum, Tract. 2. Lect. 6.

Præclarum quoque est, quod legitur de Ordine Servitarum (sic hi dicti sunt, quia se in servos spe- ciales Virginitatis venerant) quomodo se coram Ma- ria & Advocata & Matrem exhibuerit B. Philip- pus Tudertinus, qui inter præcipuos numeratur cum in octava Resurrectionis Dominice etate tempore Missæ, & illud in Epistola legeretur Phis- lippe adungete te ad hunc currum, subito tremore correptus est, & in spiritu raptus in locum spinis, malibus venenatis plenum. Rursus ibi audit, Inscius quid rissa, ostendens quam egeret directione & dile- ctione Deiparæ Virginitatis, cuius Imaginem in Sede circumvolitabatque Columba, & quatuor rotis aureis sursum tendebat. In superiori parte præsi- debat Dei Mater, tenens manu habitum nigrum, totumque locum pallio suo regali circumtegens- lam totum penè diem in huius rei contemplatione suavit

Inaque Choro beatorum spirituum, quos Potestates sacre litteræ vocant mædat, ut illic Mo- nasterium circumdant, quo protegantur è variis infidijs, quas ei parabat hostis humani generis. Quod quidem mox præstiterunt, scura securis con- iungentes, & univèrsim Conveniunt circumval- lantes. Declaravitque postmodum S. Gertrudi B. Virgo hæc firmissima turela protegi omnem Con- gregationem illorum, qui toto cordis desiderio optant veram Religionem conservari vel au- gerit in aliquo loco, & ad id pro suo posse labo- rant.

Sic & experta est eam in omnibus Advocatam sibi- bus, laqueis, paludibus, serpenticibus & ani- ficetetur in Religione reformata Carmeli ut Prio- Philippe adungete te ad hunc currum. Inscius quid rissa, ostendens quam egeret directione & dile- ctione Deiparæ Virginitatis, cuius Imaginem in Sede circumvolitabatque Columba, & quatuor rotis aureis sursum tendebat. In superiori parte præsi- debat Dei Mater, tenens manu habitum nigrum, totumque locum pallio suo regali circumtegens- lam totum penè diem in huius rei contemplatione suavit

Sic & experta est eam in omnibus Advocatam sibi- bus, laqueis, paludibus, serpenticibus & ani- ficetetur in Religione reformata Carmeli ut Prio- Philippe adungete te ad hunc currum. Inscius quid rissa, ostendens quam egeret directione & dile- ctione Deiparæ Virginitatis, cuius Imaginem in Sede circumvolitabatque Columba, & quatuor rotis aureis sursum tendebat. In superiori parte præsi- debat Dei Mater, tenens manu habitum nigrum, totumque locum pallio suo regali circumtegens- lam totum penè diem in huius rei contemplatione suavit

suavi peregerat, vix adterrens se vel pauculum
 temporis insimpliciter, excitatusque à S. rista, do-
 mum remissus est, totus cogitatus super his
 que viderat. Post paucos dies rursum apparet ei B.
 Virgo intelligibiliter dicens: *Philippe adinige te his
 qui in morte seniorum meorum sunt decorati.* Sat in-
 tellixit quid sibi velle. Mater honorificata: vnde
 ad Seruitas sequente die perrexit, & à Superiore
 Domus intellexit mystice huius vocacionis secre-
 tum. Locum scilicet illum significare mundum, in
 quo paludes, terra, animalia venenosa. Curram de-
 signare Religionem Seruitarum, cui Maria præsi-
 det. Rotas aureas quatuor signate virtutes Cardi-
 nales, quibus in cælum curus voluitur per charita-
 tatem deauratus. Leonem quoque necessarium esse,
 hoc est, fortitudinem, que difficultates omnes
 evincat, sed Ori candida iunctam, id est, humilita-
 ti; nec abesse debere Columbam circumvolitantem,
 veram scilicet simplicitatem.

Hunc Ordinem se suscepisse in speciale patrio-
 cinium ostendit B. V. S. Petri Martyri Ord. Prædicat.
 sub initium Ordinis huius Seruitarum. Cum enim
 venisset Florentiam pugnaturus contra Manicha-
 eorum hæreticum tunc invalentem, sæpe in spiritu
 ei representabatur Mons sublimis, lumine cinctus,
 & omnigenis floribus coronatus: sed inter ceteros
 flores eminebant septem lilia candidissima; que
 quidem Angelica turba colligens, presentabat
 Marti Dei, & ipsa in igne cum gaudio & congratulatione
 hæc suscipiebat. Et quod ei admiracionem au-
 gebat, videbat quod lilia ista in manu Vir-
 ginis mox in vatum coalescerent. Cum verò huius
 rei mysterium sæpe à Deo peteret, tandem intel-
 lexit hæc lilia non aliud designare, quàm septem vi-
 ros Matris speciales servos, qui Angelicam duce-
 bant vitam in Monte Senario iuxta Florentiam.

Quare cum illis fœdus specialis amicitie spiritualis
 contraxit. Arque ob dictam causam Patres illius
 Ordinis adimplerunt pro Insignibus Fasciculum
 Liliorum in campo ceruleo ligarum cum littera S.
 & M coronata, quasi inscriberent *SERVITI MARTIS*.
 Videri potest Michael Seruita in Annalibus Ordinis
 sui.

Denique, secretus Mundi Advocatam ostendit
 Maria in illa visione, qua Filio ministranti eius erectionem
 & ruinam totalem, occurrit, & Sanctum
 Dominicum cum Francisco presentavit ad impio-
 rum conversionem. Quæ Historia passim nota
 est.

Insigne
 Patrum
 Seruitarum.

Secunda
 causa
 generatis.

Secundò, ex eo capite Deipara *Advocata gene-*
ratis appellatur, quia intervenit efficacissime in om-
 ni causi & negotio. Quidam Sanctorum, quasi
 limitatum habentes patrio-cinium, in certis causis
 invocantur. Sic S. Sebastianus & S. Rochus invo-
 cantur tempore pestis; S. Nicolaus in tempestate
 & periculo naufragij S. Raphael in peregrinatione
 periculosa: in dolore oculorum S. Lucia, in dolore
 dentium S. Apollonia; in dolore mamillarum S.
 Agatha & Barbara: & sic de alijs Sanctis, quibus

scimus Deum impertisse singularem gratiam qui-
 baldam in morbis, aut alijs incommoditatibus,
 siue spiritibus, siue corporalibus. Ad Beatissi-
 mam autem Virginem vota dirigimus in omnibus
 causis & negotijs: siue tempore pacis, siue belli: siue
 in morbis, siue in prosperis, siue contra flagella,
 siue pro donis Dei impetrandis, siue in vita, siue
 in morte, siue pro bonis corporis & fortune, siue
 pro bonis spiritus & anime. Scimus enim eam ubi-
 que æquè potentem, æquè bonivolentem, & in
 omnibus Mediatricem & Advocatam elementis-
 simam. Hinc illa oratio Ecclesie ex S. B. r. de-
 prompta: *Sub tuam præsidium confugimus, Sancta
 Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despectas in
 necessitatibus, sed à pericula cunctu libera nos, semper
 Virgo gloriosa, benedicta. Domina nostra, Filio nos re-
 concilia, Filio nos representa.* Nempe quod dixit
 S. Paulus de se & Apollolis, *Posuit in nobis verbum
 reconciliationis,* id de Maria maxime verum est, in
 qua habitat Verbum æternum, & ex qua Caro
 factum est, ut in ipso Deus mundum reconciliaret
 sibi.

Tertiò, illud mirum in hac Advocata nostra, *Tertia*
 quòd cum ex omni terra angulo eodem tempore *causa actio*
 innumera ad eam vota precantium dirigantur, & dicatur
 velut libelli supplices porrigantur mille & mille. *Advoca-*
 simul pro diversis negotijs, nihilominus nullo-
 rum deest votis omnes audit, exaudit, & expedit, *ralis.*
 nihil impedita. In quo admirabilis eius elucet & fa-
 pientia & potentia & tranquillitas, divinum quip-
 iam participans ea in re. Tanta verò sapientia no-
 stræ reconciliationis obit negotium, quanta nullus
 possit: ut propterea merito comparetur sapientissi-
 ma illi mulieri Thersiti, quæ potuit reconciliare
 perfidum Absalonem à Patre fugitivum, quod ne-
 mo potuerat Principum aulae eius.

Illud hic postremò addendum, ut eminentia in-
 terventionis Advocatæ nostræ magis ac magis elu-
 cescat, quod & ipsummet Angeli, & alij Sancti in-
 terpellent, quando aliquid à Deo obtinere volunt.
 Hinc & nos rogamus quandoque Sanctos, ut apud
 Deum Matrem pro nobis inter veniant, sicque facilis
 quod volumus, impetemus: non solemus autem
 Sanctum aliquem rogare, ut apud alium pro nobis
 precetur; multò minus B. Virginem, ut apud ali-
 quem Sanctorum interveniat, idque ob suam
 eminentiam & potentiam, & ab omnibus alijs
 independentiam, ad impetrandum à Deo quicquid
 voluerit.

Angeli
 alij San-
 cti inor-
 pellant
 B. Virgine
 nem.

ILLOS TVOS MISERICORDES OCVLOS AD NOS SEC. VI.
 CONVERTE.

Oculi Sponse multipliciter commendantur in
 iactro amoris Cantico; & hi sunt oculi Ma-
 riæ, gratia & misericordia pleni, quocumque il-
 los circumferat. Oculi eius sunt columbini, simpli-
 ces, puri, recti, omne boni omnibus volentes, om-
 ne ma-

Oculi B.
 V. pleni
 gratia &
 miseri-
 cordia.

ne malum (quo ad in se est) ab omnibus amolien- caliginem omnem peccati & tentationis à nobis
 tes. Pleni sunt radijs pietatis, vt dissipent tenebras, & ea amoveant ab illis, ad quos convertuntur. O-
 culi eius pulchriores, splendidiore, & gratiores sunt
 vno sicut & oculi Filij eius. Hi sunt velut duæ pi-
 cinæ in Helebon, sive velut duo lauacra pro his,
 qui volunt accedere, quia fluentia gratiæ producunt
 his, quos respiciunt. O benedicti oculi in Maria,
 tam interni quam externi, tam corporis quam a-
 nimæ, quibus in cælum suspiciens, in terram, & in
 veterem solum, attraxit Filium Dei. O benedicti o-
 culi, qui primum lachrymis laticitiæ videre me-
 ruerunt Deum incarnatum, orientem pro homi-
 num salute! O benedicti oculi, qui & postmodum
 lachrymis doloris perfusi eum viderunt pro iisdem
 mortentem in cruce! O benedicti oculi, qui semper
 erga miserum fuerunt inclinati, dum exil ageret in
 hoc mundo, sed multo magis nunc dum gloriose
 regnat in cælo. De ea illud dicere possumus: *Bene-
 dicta es, o filia, quia priorem misericordiam posteriore
 superasti.*

Gen. 49.

Oculi eius benedicti.

Ruth. 3.

Oculi Basiliscæ venenum fundunt.

Cap. 7. de Iustis.

Oculi B. V. Castitatem conservant.

Psal. 15.

Esper. 3.

MANUSCRIPT

Rectè dixit S. Anselmus, & ad nostrum propo-
 situm aptè: *Sicut omnis, o Beatissima, à te averius, & Anselm
 à te despectus, necesse est vt intereat, ita omni ad te accedens,
 convertitur, & à te respectus, impossibile est vt pereat.* Virg.
 Quid dici potest clarius, quid efficacius de oculis
 Mariæ, plenis gratiæ, plenis misericordiæ? Memò
 autem illos oculos misericordes ad nos converti
 petimus peccatores, quia ipsa propter nos effusa
 est Mater Dei & misericordiæ Mater. Propter pec-
 catores enim descendit Filius Dei in eius uterum
 camque sibi & nobis vt Matrem selegit, sanctifica-
 vit, gratiâ & misericordiâ replevit, quam in lætula
 in nos transfunderet. Nec alias foret Mater Dei nisi
 propter peccatores, quia nec alias Filius Dei venis-
 set nisi ob peccatores.

Ceterum etiam in illis verbis, *Illos tuos miseri-
 cordes oculos ad nos converte,* intelligi possunt beni-
 gnilimi oculi Iesu Christi, quos ad nos Maria in-
 clinat pia apud eum & efficaci intercessione, vt mi-
 sericordiam nostram Filius propter nos respiciat, & miseri-
 cordiam impendat. Hi sunt oculi, de quibus scrip-
 tum est: *Oculi Domini super timentes eum, prope-
 tor potens, firmamentum virtutis, regimen ardo-
 ris, & umbraculum meridians, deprecatus offensionem,
 & adversarium casus, exaltans animam, & illuminationis
 oculos, datus sanitatem, & vitam, & benedictionem.*

Hac de re agit S. Gertrudis l. 4. c. 35. *Quoniam per S. Ger-
 trudem illa, Eia ergo Advocata nostra, benignissimam tradidit
 Matrem in die Nativitatis eius in sui auxilium in-
 vocare, videbatur ipsa Mater inclina velut fuit us cap. 2.
 quibusdam validis tractis, inclinari ad eam. Per quod B. V. ge-
 intellexit, quod quoties aliquis ipsam suam Advocatam deo nomi-
 cum devotione nominavit invocet, per hoc nomen ne dabo
 materna pietas eius in tantum commoveatur, vt nul-
 lus inclinetur. In illo autè verbo, Illos tuos miseri-
 cordes oculos ad nos converte, Beatissima Virgo meritum
 Filij sui blandè tanges, ipsum versus terrâ inclinavit
 ad nos, dicens: *Isti sunt misericordissimi oculi mei, quos
 ad omnes me invocantes salubriter possum inclinare,
 unde & horribitum fructum consequuntur salutem æ-
 ternam. Eia, à Domino hanc percipit eruditionem, vt
 ad minus quotidie Matrem suâ beatissimam invo-
 cat per ista duo verba: Eia ergo Advocata nostra. Et
 per illa illos tuos misericordes oculos, curat quod & hoc
 in hora sua novissima non meditare solam obtinet. Alphon-
 Rodericus**

Hanc devotionem imitatur Alphonfus Rode-
 riquez, Vir apud Patres Societatis S. molis pieta-
 tibus, singularis horis Mariæ præsentabat Salutatio-
 nis, quæ est
 canit
 Salve Ma-
 gina: gina.

gina: promeruitque hac devotione multis à Virgine celestibus favoribus affici.

Expositio
Francisci de Paula quodam die in quibusdam locis miraculum, solebat illud Virgini Advocatæ & Patronæ suæ attribueret; ac ne sibi attribueretur, convocabat omnes suos in Templum, & iubebat decantari *Salve Regina*, mira afficiebatur dulcedine, & pietate.

Erga hæc
enim Anthonium Nec hic omnitendus S. Franciscus Xaverius Socius leu Virgini devotissimus, qui propè Parisios in Monte Martyrum in B. Virginis Templo, ipso die Assumptionis vota nuncupavit, cum S. Ignatio & Socijs, vota, inquam, omnibus renuncians, & animum salutis sese ex toto ad dicendi. Ipse autem affectu singulari ferebatur erga hoc Canticum *Salve Regina*, ita ut Carechismos suos semper finire per illud Virgineum Canticum, quo omnes Virginitatis Beatissimæ opem & misericordiam implorabant eo præceterat.

Oculi nostri ad B. Virginem Concludamus & dicamus, quandoquidem Maria & suos & Filij sui misericordes oculos ad nos dignetur convertere, sepe & nos debere oculos nostros ad eam convertere eum humilitate & pietate, quandoquidem ipsa sit à Deo constituta misericordiarum & pauperum Advocata. De S. Ivone legitur: *Pupillas & cæcophanos egrediè tuebatur, & eorum causas diversis in locis alibet iudicia, non spe alienius muneris aut premij, sed pietate & in ista per motus suis, impendit; illorum causas defendebat apud iudices, ut possent à Domino audire: Quod uni ex inimicis meis fecisti, mihi fecisti. Unde factum est, ut in illa regione merito appellatus sit Advocatus pauperum.*

S. Ivone illa regione merito appellatus sit Advocatus pauperum. Orphoni, afflicti, calamitosi homines, eius favebant humanitate & patrocinij inter discordes conciliabat pacem & amicitiam; qui cæcitate detinebatur, hortabatur ad patientiam; & cum proferenda esset ab ipso in iudicio sententia, sine lachrymis id non faciebat. In misericordie opera totum se impendebat, toto pectore que sunt huius mundi despicens, & celestibus semper in mansura boni imitans. Ita auctor vite eius, qui & de ipso addit: Alienigenas item, egentes, aut mala affectu valeudine, deformesque & egredine, non lectus ac Fratres suos humaniter excepit, ad mensam sibi assillere voluit, lectos apparuit, proprijs manibus illorum pedes abluir. O præclarè pauperum Advocatum & Patronum in terris!

Exemplum Sed hinc Maria non cedit in caelis, hæc omnia officia longe sublimiori ratione impendens misericordie ad se confugientibus, sicut in vita, sicut in morte; merito ob id per excellentiam dicta *Advocata pauperum & miserorum*. Quomodo sese Advocatam exhibuerit pro Carolo filio S. Brigitiæ in morte eius, habetur in Revelationibus ipsius approbatis in Concilio Constantensi, & plenius retulimus in Horto Pastorum tom. 2. tract. 4. lect. 7.

Antoni Admirabile est, quod refert S. Antoninus suo ævo conrigisse, anno 1399. Salvator noster, qui luentius se communitat simplicibus & humilibus quam alijs, apparuit tunc cuidam viro rusticano

pio & simplici propè quemdam fontem existentem cum tribus panibus, & iussit ut illos in fontem inijceret, in signum quoddam Mundum hunc, ob vitia mox exterminaturus esse; qui quidem Mundus tres principales partes est divisus, & per tres illos panes significabatur. Apparuit & illic B. Virgo ad pedes Filij sese abiciens, & supplicans ut iustam iram suam temperet, deq; tempus poenitentia flagitiosus. Tandem cernente & admirante hæc omnia simplici & humili hoc viro, evicit animum Filij, & obtinuit ut vnicuique tantum panis mergeretur in aquam. Monuitq; probum hunc rusticum, ut accederet Pastores populi Christiani, ut vbiq; annuntiarent poenitentiam, indicerent supplicationes in vestibus candidis, inelamarent ut vnicuique reconciliaretur Deo. *Qui non vidit effectum sermonis & monitionis simplici huius Viri, nunquam crederet nos autem nostris vidimus oculo tunc populorum turmas concurrentes, devotiones publicas, Sacramentorum usum extraordinarium, ita ut simile quid non sit auditum & visum. Et quod magis probavit veritatem apparitionis, fuit pestis, qua sequenti anno vniuersum Orbem corripuit; ita ut existimatum fuerit penè tertiam humanum partem absumptam fuisse.* Certè oculatum se testem dicit S. Anton. huius extraordinarie monitionis tunc factæ in cordibus hominum, & concursus ad poenitentiam; tanto autem viro & tam sancto nefas est fidem non adhibere. Hæc autem omnia referenda sunt ad misericordes oculos Advocatæ nostræ, quibus tunc Orbem respexit, & sæpius respicit, licet ingratum.

Idem S. Antonin. cum alio tempore recensisset Deum hominum facta, in ventis bonis paucis, sceleratorum immuni numero & comprehensum velut manu totum Orbem instar lenissimæ palææ, cussisse visus est, quasi in baratrum præcipitatus. Simul autem vox terribilis audita est: *Cum iudicatur, exeat condemnatus.* Quæ voce contentus quæ hæc spectabat, quasi è somno emergens clamat ad B. Virginem: *SANCTA MARIA SVCCURRE MISERIS.* Hanc igitur vidit impetrare à Filio dilationem tam grauis sententiæ, donec Concionatores quos illa per Orbem dimiserat, suum officium expleverint. His similia sæpius contigerunt, nec oculos aperimus.

ET IESVM BENEDICTVM FRUCTVM VENTRIS TVI. Sec. VIII

S. Anthonius Ioannes Baptista adhuc vtero Matris Elizabethæ clausus, per os Matris in laudem Iesu & Mariæ, & per Spiritum Sanctum, sublimi voce pronunciauit: *Benedictus fructus ventris tui.* Exultantque tunc Ioannes & Elizabetha in spiritu, exultant & Mariæ spiritus in Deo salutaris, sicut in Iesu fructu suo. Exinde frequenter hæc verba rememorat Ecclesia, tum in Salutatione, quam vocamus Angelicam, tum in hac sancta Anthonia, ut renouet gaudium menti Virginitis tunc illi.

IESVS
FRUCTUS
BENEDICTUS
VENTRIS
TVI
MARIÆ

illapsum, & vt eiusdem fiat gaudij particeps, tam in
 præconi, quam in futuro. Iesus ergo est fructus ille
 benedictus, qui ex Virgine, quasi arbore, nascitur
 sine illius læsione, aut corruptione; qui & ipsam
 arborem exornat suo colore, odore, decore. Hic est
 ille fructus vite, quem Maria nobis dedit, estque
 opprobrium læti fructus mortis, quem sua nobis
 dictione non liberantur, nisi per fructum Ma-
 riam.

reddidit licet Dij: quia qui illo vescuntur, in
 ipsum transformantur, & diuina siue confortes
 nature. Hic est ille fructus in florido gratiæ vete-
 Spiritu sancto flante, & roræ cælesti fluente produ-
 ctus in gloriam cæli, & benedictionem viuifica-
 rent. Hic est ille fructus, de quo prædixerunt Pro-
 pheta; quem & in spiritu exultantes præviderunt.

Isa. 4.

De illo Ilias: *In illa die erit germen Domini in ma-*
gnificentiâ, & fructus terre sublimis. Fructus scilicet
 gratiæ virginæ, cum fecunditate germen arboris, ni:
 prætolum cælo & terræ germen, futurus erat in
 magnificentiâ & sublimitate, Angelis & hominibus
 admirandus. De illo quoque fructu dicitur Davidi
 Dominus: *De fructu ventris tui posuam super sedem*
tuam. Vbi notat S. August. dici fructum ventris, siue
 vite descendens à Dauid, non autem femur in cælo,
 aut lumborum viri, vt alibi solet loqui Scriptura;
 quia scilicet Virgineo vtero sine viro fructus ille
 nullo exulta labore, nullo defossa sarceno, nullo
 sulcata vomere, sed solum perfusa cælesti imbre
 Spiritu sancto, siue à Matre & Nutritio suo Iose-
 pho, siue ab Apostolis & Martyribus, atque ab
 omni Sanctoium Ordine; immo ab omnibus crea-
 turis, quas resaturare, & in se recipit venire per
 quam ipsa acquisiuit supremam dignitatem Matris
 Mysterium Incarnationis.

Dei; nos verò consecuti sumus omne bonum, o-
 mnemque benedictionem sicque repetimus & re-
 nouamus memoriam illius lætitiæ, quæ Maria Fons
 benedictionis, illam in alios refundens, sicut

1. Timo 3

Mysterium, de quo Apostolus: *Magnum est pietatis*
nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedi-
catum in spiritu, apparuit Angelis, prædicatum est
gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in
gloria.

B. Virgo
maximè
delecta
tur ver-
bis illis
benedi-
ctus fru-
ctus ven-
trui tui.

Quam grata sint hæc verba Virgini, *Et Iesum be-*
nedictum fructum ventris tui, declarat Tho. Cantu-
 prato, sic dicens: *A me quæsitum est, quid in Salute*
Angelica Matrem Christi lacrimis audire iudicaret?
 Respondi, lætatur audisse gratiæ plenam, secum
 Dominam Matrem, se pro omnibus mulieribus be-
 nedictam sed in eo magis exultasse, cum auerit fru-
 ctum ventris sui singulariter benedicti. Quid mirum?
 Ipsa dilecta, & ad eam conuersio eius. Quoties ergo
 Christum benedictum fructum ventris Virginalis pro-
 nunciamus, toties Mariæ gaudio speciali afficiamus.

Christus
quomoda
fructus
benedi-
ctus.

Illud verò hic obseruandum, quod non sine
 mysterio Fructus hic dicitur benedictus simpliciter
 & sine limitatione. Nempè ipse solus absoluit be-
 nediectus pronunciat, quia per ipsum omnes
 gentes benedicende erant, iuxta promissum fa-
 ctum Abrahæ: & quia omnis benedictio ab ipso
 dicitur, & de illo pronuntiatum fuerat: *Ipsam gen-*
tem, & de illo pronuntiatum fuerat: Ipsam gen-

Merito per excellentiam benedictus dicitur, qui
 à Deo omni benedictione repletus est, vt ipse sit
 quomoda
Benedi-
ctus per
Excellen-
tiam.
Eph. 1.
Iob. 31.

res deprecabuntur. Hinc mox ubi venit, adoratur & benedicitur cum muneribus à Regibus Gentilibus, qui à Pastoribus Iudæis fuerat adoratus. Immo benedicitur tunc ab omni ætate, ordine, sexu Nam benedicit cum Simeon pro senioribus, Ioannes pro infantibus, Elizabeth pro maritis, Anna pro viduis, sicut & Zacharias antea pro Sacerdotibus, dum sonora voce in clamat: *Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit & fecit redemptionem plebi sue.* An non hi omnes in clamaré tunc censebantur Mariæ: sed benedictum fructum ventris tui nobis non solum nunc, sed & post hoc exilium ostendit?

Certe & modo & post hoc exilium, hunc fructum Mariæ benedictum nobis exhiberi, & ostendi merito petimus, quia & pius reficitur in tempore peregrinationis per contemplationem Fidei, & electus in die æternitatis per intuitum faciei. In illius enim & visione & fruitione tota electorum consistit beatus, in eius affectuosa per fidem consideratione tota viatorum consolatio.

Dicatur olim Philippus Christo. *Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.* Dicere nos possumus Mariæ: *O Domina, ostende nobis Filium, & sufficit nobis.* Electis enim illum in gloria ostendit, tunc secundum divinitatem quam secundum humanitatem glorificatum, & inde haurient percipere & indicibile gaudium, pleno corde, plenis mēte, pleno toto homine, ita ut nihil vitiosius possint desiderare. Primaria namque & essentialis beatitudo nostra consistit in visione clara divinitatis eius, ex qua perfectissimus amor oritur, & fruitio consummata. Secundaria autem in visione & contemplatione faciei & humanitatis eius, non solum per oculum spirituales intellectus, sed etiam per oculum corporalem post resurrectionem corporis, quando illud perfectè adimplebitur: *Tibi dixit corpus meum, ex quo sunt te facies mea, faciem tuam Domine requiram.* Et illud votum Psalmis: *Sitiuit anima mea te Domine, quando veniam, & apparebo ante faciem tuam.* Quasi dicat: Quando dies ille tui votis optatus veniet, cum intuebor Regem in decore suo? Quando nam videbo Solem illum, qui ante omnem lucem lucet in montibus æternitatis? Quando nam inspiciam & audiam Verbum bonum, quod Cor Patris ab æterno crectavit, Verbum æternum, quod erat à principio apud Deum, & ipsum erat Deus? Quando licebit sacros pedes pro me perforatos oculari, os aperto lateri admove, ad pedes eius in æternum sedere? Certe omnium verè Fidelium hæc vox est, & votum ardens voti autem desiderij sui effectum per Mariam consecuturi sunt. Filium suum post hoc exilium suis clientulis manifestatam.

Psalm. 26. in sum, ex quo sunt te facies mea, faciem tuam Domine requiram.

Psalm. 41. ad Deum fontem vivum, quando veniam, & apparebo ante faciem tuam. Quasi dicat: Quando dies ille tui votis optatus veniet, cum intuebor Regem in decore suo? Quando nam videbo Solem illum, qui ante omnem lucem lucet in montibus æternitatis? Quando nam inspiciam & audiam Verbum bonum, quod Cor Patris ab æterno crectavit, Verbum æternum, quod erat à principio apud Deum, & ipsum erat Deus? Quando licebit sacros pedes pro me perforatos oculari, os aperto lateri admove, ad pedes eius in æternum sedere? Certe omnium verè Fidelium hæc vox est, & votum ardens voti autem desiderij sui effectum per Mariam consecuturi sunt. Filium suum post hoc exilium suis clientulis manifestatam.

Nempe tunc Maria ostendit illis Filij sui benedictum illum caput, quod pro nobis spinis coronatum fuit, ut diademate specie & corona gloria coronemur. Capillosque illos benedictos guttas noctium & purpureo sanguinis rore aspersos, ut

expiarent frigidas & tenebrosas peccatorum nostrorum guttas. Tunc eis ostendit benedictam illam Filij sui faciem aureo divinitatis colore rutilantem, cuius intuitu & Angeli & Electi reficiuntur, quam exquirunt & deprecantur omnes divites plebis: Oculosque illos benedictos, qui solo suo intuitu, & radijs quibusdam divinis emissis, attrahant ad se peccatores non minus quam fertura magas. Tunc ostendit illis os illud aureum, & labia pretiosa, in quibus diffusa fuit gratia & benedictio propter nos, de quibus scriptum est: *Mel & lac sub lingua eius, sicut favus distillans labia eius.* Et iterum: *Sicut vitina coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce.* Quia scilicet attrahebat labijs suis, & decore ac efficaci sermone animas peccatrices, quasi eas colligans sibi filo coccineo. Tunc ostendit eis benedictas manus, quæ in cunis fasciata fuerunt, quæ tot miracula tactu suo operata sunt, quæ in cruce extensa pretium nostræ redemptionis numerant, & clavus confixæ distillaverunt myrrham probatissimam & pretiosissimam nostri gratiæ. Tunc ostendit illis benedictos illos Filij sui humeros, qui ab ortu ipsius & cunis usque ad extremum spiritum, portarunt Crucem, principatus futuri signum, portarunt que in illa onus peccatorum nostrorum, ita ut in illis legere liceat cū Moyse in foramine petra: *Domine Deus, miserator & misericors, patiens, & multa misericordia, & verax in millia hic qui diligunt te.* Tunc ostendit illis benedicta illa crura & genua tot noctibus in oratione pro nobis flexa: Pedesque illos benedictos, ad peccatorum conversionem tot itineribus fatigatos, ac denique pro salute nostra in Cruce confixos. Tunc ostendit benedictum Filij sui latus perforatum, & cor illud quod nostri amore tantopere flagravimus, ut flammam non potuerit continere, nisi illa lateris apertione erumperet, & nobis illam manifestaret, sique etiam inflammaret. Merito igitur propter hæc omnia ad eam clamamus: *Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende.* In illo nimirum ostendit nobis omne bonum. Sic verum est illud: *O Domina, ostende nobis Filium, & sufficit nobis.*

Canonic. 4

Exod. 34

DE HIS QUIBUS MARIA FILIUM OSTENDIT IN HOC EXILIO.

Multis ostendit Filium suum, dum adhuc ipsa in terris ageret, & maxime dum adhuc reclusus ipse foret. Multi enim ex tunc qui expectabant consolationem Israel, poterant dicere cum Gentilibus accedentibus ad discipulos: *Cupimus videre Iesum.* Illum ergo ostendit cum benedictione & consolatione magna Pastoribus, Magis, Simeoni & Annæ, ac alijs iustis in Templo, & nonnullis pijs in Ægypto. Hinc Simeon in persona iustorum & omnium qui cupiebant videre Iesum, cernisse censeatur illud: *Quia viderunt oculi mei salutem tuam, quod parasti ante faciem omnium populorum.*

Quomodo Maria nobis ostendit Filium suum

Luc. 2

Luc. 2

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuae Israel.

Purissimis quoque sibi devotis apparuit e caelo, Cumque vereretur accedere, extendit ad mesillum, & obviavit illi anima mea magna cum reverentia. Cumque vereretur accedere, extendit ad mesillum, & obviavit illi anima mea magna cum reverentia. Cumque vereretur accedere, extendit ad mesillum, & obviavit illi anima mea magna cum reverentia.

Cant. 68. Mater mea, ut inveniam te foris, & aesculey te, & iam nemo me de pietat.

B. V. Eius sum sui ostendit B. Felici Capucino

Præclarum est quod de B. Felice à Cantalicia Capucino refertur. Quodam die dum meditaretur immensum amorem, quo Deus homo factus habitavit in nobis, tanto exarsit amoris incendio; ut illud amplius ferre non valens, ad Altare primarium accurreret, & obnixis precibus sibi à Deipara Filium suum dari postularet ad mitigandum mentis adorem & desiderium. Nec frustra fuerunt preces: apparuit enim Beata Virgo, & tradidit ei puerum lectum. Quamquam autem leniter vim consolationum celestium quis enarret? Illud constat, ipsum præ amoris tunc dulcedine vberime flevisse. Quia etiam his mire afficiebatur verbis, Et Iesum benedictum fructu ventris tui nobis post hoc exilium ostende, apparuit rursus ei B. Virgo sub sinem vitæ, & ipsum ad gloriam & visionem Filii sui invitavit. Nempe deditissimus semper Mariæ fuerat, vigilans festorum eius aqua & præ ieiunans. Quod ægefilium quoque in honorem ipsius ab octava Apostolorum Petri & Pauli, usque ad vigiliam Assumptionis ieiunio speciali observans; Fe. Lect. 5. part. 2.

Cor S. S. Francisci ubi nam asseruatur

Ita verò eius singulari devotionis affectu celebrans Sicut omnibus imitator fuit Patris sui Francisci, qui ob similem devotionem Mariæ gratissimus, in Ecclesia S. Mariæ Angelorum, in quo primitus spiritum perfectionis conceperat, animam Deo & Deipara nudis in terra reddere voluit; ut finiens hoc exilium, ab ipsa auxilium reperiret. Eribidem optavit cor suum condi, quod Angelicis manibus factum, & in hunc diem in quodam ibi sacello creditur asservari.

B. Contrario ap. parat B. V. cum filio

Ex Ordine quoque S. Francisci memorabilis est B. Contrarius, cui in die Purificationis apparuit Deipara gestans in sinu Filium, tanto circumfusum lumine, ut noctem verteret in diem. Orationis causâ se in sylvam eo die abdidit, ubi magno fervore Deiparæ supplicabat, ut à Filio impetraret eiusdem gaudij sensum, quo peritus fuerat Simeon, dum illum vlnis complecteretur Post longam & perseverantem orationem apparuit illa cum Filio mirâ claritate circumdara, & Filium ei in manus tradidit, quem summâ receptum reverentiâ appressit pectori, & divinis eius labijs incredibili animi voluptate oscula impressit, spiritumque ab eo hausit.

Item B. Angelia de Fulgino in eius vita ap. 45.

Idem in eodem Purificationis festo contigit B. Angelia de Fulgino. Cum essem, inquit, mandente Ecclesia FF. Minorum, audiui vocem: Hac est hora, qua Virgo venit cum Filio in Templum. Hac audies

De B. Maria Razzia Ord. S. Dominici etiam legitur, in festo Venerabilis Sacramenti Deiparam

MANUSCRIPT

Oratio S. Domini. ei apparuisse cum Diuis Catharina & Coeclia. Verita autem ne daemone sibi suis hic praestigis illuderet, dicebat: *Vade Satana, nil mihi tecum commune, si quid hic tuum, si cede miser.* Hae dicens signabat se signo Crucis. Ac Deipara omnem merum absterfit, & ei Filium suum ostendens, dicebat: *Contemplare Natum hunc meum, quam speciosus est.* At illa: *Non mereor, o Domina, tam grato frui obiecto.* Tum Deipara eadem repetijt verba, & addidit: *Quas mecum cornu Virgines, Catharina sunt & Coeclia, a quibus noueris te multum diligi.* Ad quae verba tota in lachrymas soluta, gratias maximas peregit pro tantis beneficijs & fauoribus coelestibus.

B. Agnetis de Monte Polistano. Claudat agmen B. Agnes de Monte Polistano, celebris ob pietatem erga Virginem. Hae nocte praevia festo Assumptionis eam rogabat feruentissimè, vt ei Filium ostendere dignaretur. Mox ipsa luce circumcincta apparuit, & Filium pendentem ab vberè, in arctam dilectionis tradidit amplexandum, maxima cum consolatione. Cum autem redidisset postmodum Matri, impresso pueri genis osculo amoris, dependentem a paruuli collo circum abtulit, quae singulis annis primà Maij publicè ostenditur, cum corpore huius Virginis. Vide Calendarium Mariae 1. Maij. Illud etiam memoria dignum, quòd cum maximè desideraret frui Reliquijs Christi ab Angelis delatum sit paucillum terrae irrigatae Sanguine a Christo Crucis affixo, & particula parophitis, in qua Christum puerum solebat abluere Deipara

Amor Deiparae erga suos. Itaque Deipara Virgo multis suis pijs seruis, vel ancillis Filium suum ostendit visibiliter in hoc exilio, vt eorum probaret vel manifestaret amorem, vel solaretur dolorem inter huius exilij arummas, & acueret fiduciam. Idque aliquibus contigit in tenetis adhuc annis, vt cum puero Iesu diffusiuarietur feliciter: alijs in imatura & plena etate, vt occurreret ei in virum perfectum, & alluqueretur mensurae atatis plenitudinis Christi, in perfectione virtutum & donorum gratiae. Plerisque autem contigit idiplum in fine vitae, & huius aeterni exilij termino, è quo quidem exilio eos feliciter educebat Virgo cum Filio, vt eius visione bearentur. Et hoc est quod hic postulamus: *Et Iesum benedictum nobis post hoc exilium ostende.*

Francisci Retzae Dominicae. Memorabile hic est, quod de Francisco Retzae Viro vitque sanctitate celebri, Doctoreque Ord. S. Dominici eximio, refert Joannes Nider. Hic mirè affectus fuit erga Virgineam, ita vt quaequid stipendiorum tamquam Doctor & Rector Vniuersitatis Viennensis à Deo Austriae percipiebat, impenderet in reparationem Templorum Deiparae dicatarum. Quotus die Sabbathi, licet haberet aliud thema lectionis ordinariae, festè tamen mediam partem terebat in commemoratione laudum Dei Genitricis, idque non sine magna lachrymarum vi. Duodecim conuicuis annis, quibus librum Salomonis ad plebem explicauerat, semper in

repetebat illud *Imi & purissimi fructus eius, & totus in laudibus Deiparae explicandis erat.* Sed hoc maxime ad propostum nostrum spectat, quòd ex ingenti in Mariam pietate tria volumina magna super *Salue Regina* in eius laudem composuerit. Atque cum iam octoginta quatuor annos haberet, in ipso die Natiuitatis Mariae totus animo liquefactus & lacrima perfusus concinens Canticum *Salue Regina*, quasi cigneam vocem, expirauit: & Maria ei Iesum benedictum post hoc exilium ostendit, prout amore filiali ipse postebat moriens per hanc postquam Salutationem Matris misericordiar.

Nec mirum quòd ita addictus fuerit singulari & continua pietate vsque ad extremum spiritum huic Cantico Mariano. Sciebat enim & sapere memorabat, quot beneficia, quotque coelestes fauores Sancti Dominici Ordo receperit à Deipara per piam illam Antiphonam quotidie cum celebri populi concursu in Vespertinis Laudibus fondidisset postmodum Matri, impresso pueri genis osculo amoris, dependentem a paruuli collo circum ab ea geniti se commendantes. Nam saepe vifa est Deipara eo tempore in medio eorum cauentium consistere, non sine specialibus signis benevolentiae.

Refert Antonius Senensis ex Antonino Archiep. Senensis Florentino, quodam die dum hanc Antiphonam in Choro decantarent, & ad illa verba pertingissent, *Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende,* a pia & honorata Matrona, Sofore Cleme- nus quarti Pontificis, vifam fuisse caeli Reginae super eleuatam, offerentem eis Filium suum, & quidem singulis, quasi in arctam promissionis, quae significabat, si in sancta vocatione perseverarent, se ipsi Filium in eternitatis caru ostendurum, vt illo fruatur iugi amore, visionè, & cantu. Cum etiam ad hanc Antiphonam dicerent, *o Dulce Virgo Maria,* vidit eam eos resalutantem, & se placido vultu inclinantem, & recedentibus vna illis de loco eam etiam in caelum remigantem. Audi aliud non abfimile.

Jordanus Ordinis Generalis in die Purificationis, cum caneretur illud: *Ecce aduenit Dominator Dominus,* vidit Parisijs Beatissimam Virginem procedentem cum Filio ad maiorem Aetam, in qua erat thronus, in eoq; resedit cum Filio, Fratres luxuiter intruens. Cum verò canerent *Gloria Patri* & sese pro more inclinarent, ipsa Filij dextera apprehensa eos cum toto Choro signabat.

Sicut Ordo Dominicanus, sic & Cisterciensis huius Cantico maximè fuit addictus vt supra diximus, & per illud Virginis Deiparae fauores speciales saepe est expertus. Istud sane admirabile est, quòd contigisse refert Thomas Cantipratanus, dū quondam in Cantico isto Mariano hae verba decantarent, *Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende.* Ipsiis verbis factū refero. In Ordine, inquit, Cisterciensi gloriose Virginis Exemplum.

B. V. in periculo subuenit.

tur, quæ nonnulli ex illis percepta digna memoria tradiderunt. Vnum quod nostro corrigat tempore referamus. Fons Claustrum est illius Ordinis nobilissimum. Contigit autem ut obaubilatione celum æris tempestatem minaretur, quæ & facta est. Sparsis ergo conuolationibus vndequeque per aëra, sequuntur & fulgura. Quæ vt viderunt Monachi, certatim ad Ecclesiam fugerunt. Vbi Conuentu congregato, vident Patriam, & specialiter Claustrum periculum imminere. Inchoant igitur altissimi vocibus Canticum *Salve Regina*. Et cum venissent ad illum locum Antiphonæ, *Eia ergo Adversaria nostra*, illos istos misericordes oculos ad nos conuertere; subito vehementissimus ventus ab Occidente veniens, cum horribili fragore tonitruu fenestras Ecclesiæ vitreas suo impetu totaliter dissipauit, ita vt Ecclesia firmissimè fundata corruere videretur. Nec mora vbi facer Conuentus in tanto discrimine perterritus flexis genibus illa verba Antiphonæ cantando prolecutus est. *Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende*, statim Imago Crucifixi, quæ media itabat inter Chorum Monachorum, & Chorum Conuersorum Fratrum, conuersa ad Orientem, vcl fas Chorum Monachorum reflexa est. Et, vt mihi à Monachis dictum est.

Thom. Cantip. l. 2. Apum cap. 29. parag. 12.

Exemplum aliud.

Maria penitentibus succurrit.

Job 9.

Non ab simile est quod legitur in vita S. Ludovici Bertrandi. Cum enim nobilis quaedam mulier in partu periclitaretur, & timor foret ne non emeretur foras viuam, ipse sequentem Antiphonam chartæ inscriptam mulieri tenendam cum accenso cereo tradidit. Nesciens Mater Virgo virum peperit sine dolore Saluatorem seculorum; ipsum Regem Angelorum sola Virgo lactabat vberibus caelo pleno. Itaque puerum feliciter enixa est, qui & aqua salutaris unctus fuit. Nempè memoria Incarnationis Dominicæ & felices partus B. Mariæ plurimum prodest puerperis. Noerent hoc oblectrices & Matronæ, ne forte ad aliquam recurrant in his periculis superstitioem, sed ad Iesum & Mariam, ad Iesum benedictum, qui est Lux vera, potens foras lucem dare vitæ & gratiæ; ad Mariam, quæ id facile potest impetrare à Filio. Hiæc pia praxis est ceteros accendere lucentes ad hunc effectum coram Deiparæ imagine, vel potius coram Venerabili Sacramento, in quo est *Lumen de lumine*, vt alibi iterum diximus. Annulus quoque Matronæ in Italia solent ex ebore confectos Perullum mittere, vt tactu Annuli, quo Mariam Ioseph desponsauit, benedicantur, atque hinc felicem partum nancisci solent, ob deuotionem erga Virginem, & eius Filium. Scimus etiam multis profuisse, *Scapularia benedictum*, magna fide susceptum, & collo impostum. Puerperis quia & illud rememorat vestem mortalitatis quam benedictus Iesus Filius Mariæ dignatus est pronobis assumere. Felix ergo Puerperis pia memoria Incarnationis Dominicæ, per quam Verbum Caro factum habitauit in nobis, vt daret lucem vitæ & gratiæ, illuminans omnem hominem uenientem in hunc Mundum.

Speciali privilegio concessum est, vt secundum Prephetam possit virumque arguere, & maxum ponere in ambubus. Quo quidem exemplo patet Mariam, quantum in se est, nobis velle ostendere Filium suum benedictum; siue in hoc exilio ad consolationem pro remissione peccatorum; siue post hoc exilium ad gloriæ fruitionem.

Illud etiam hic non est flegino obvoluendum, quod hæc Antiphona *Salve Regina* plurimum virtutis habuisse legatur pro pueris ad felicè partum, & maxime illa verba: *Et Iesum benedictum fructum ventris tui*, cum fide pronuntiat. Quocirca legitur in vita S. Francisci, quod cum mulier de partibus Arciniæ cum iam recens defunctum in vocaret pro anxietate & doloribus partus, quibus cruciabat, apparuit ei S. Franciscus, & rogauit, an non sciret Canticum illud *Virgineum, Salve Regina*; cumque scire respondisset, & illud recitaret; mox ybi illa verba pronuntiauit: *Et Iesum benedictum fructum ventris tui*, a cruciatu hinc a fitum pulchellum in lucem edidit, fauente Maria Virgine & Matre quæ misericordes oculos in eam conuerterit, dum fructus sui benedicti, & mysterij incarnationis eius, pietè per hæc verba memoriam testificauit.

Non ab simile est quod legitur in vita S. Ludovici Bertrandi. Cum enim nobilis quaedam mulier in partu periclitaretur, & timor foret ne non emeretur foras viuam, ipse sequentem Antiphonam chartæ inscriptam mulieri tenendam cum accenso cereo tradidit. Nesciens Mater Virgo virum peperit sine dolore Saluatorem seculorum; ipsum Regem Angelorum sola Virgo lactabat vberibus caelo pleno. Itaque puerum feliciter enixa est, qui & aqua salutaris unctus fuit. Nempè memoria Incarnationis Dominicæ & felices partus B. Mariæ plurimum prodest puerperis. Noerent hoc oblectrices & Matronæ, ne forte ad aliquam recurrant in his periculis superstitioem, sed ad Iesum & Mariam, ad Iesum benedictum, qui est Lux vera, potens foras lucem dare vitæ & gratiæ; ad Mariam, quæ id facile potest impetrare à Filio. Hiæc pia praxis est ceteros accendere lucentes ad hunc effectum coram Deiparæ imagine, vel potius coram Venerabili Sacramento, in quo est *Lumen de lumine*, vt alibi iterum diximus. Annulus quoque Matronæ in Italia solent ex ebore confectos Perullum mittere, vt tactu Annuli, quo Mariam Ioseph desponsauit, benedicantur, atque hinc felicem partum nancisci solent, ob deuotionem erga Virginem, & eius Filium. Scimus etiam multis profuisse, *Scapularia benedictum*, magna fide susceptum, & collo impostum. Puerperis quia & illud rememorat vestem mortalitatis quam benedictus Iesus Filius Mariæ dignatus est pronobis assumere. Felix ergo Puerperis pia memoria Incarnationis Dominicæ, per quam Verbum Caro factum habitauit in nobis, vt daret lucem vitæ & gratiæ, illuminans omnem hominem uenientem in hunc Mundum.

ANTIPHONÆ

106

106

106

Exempl.

Huc spectat quoque quod in vita B. Mauricii numeri sunt experti, hodieque experiuntur. E Hungari, ex Regibus Hungariae genus ducentis, multis patcos celebres rememoro. Notum est Orbi, quomodo S. Philippus Nerius ob eximiam pietatem in Virgine, ab illa & eius Filio frequenter fuerit visitatus. Sed specialiter anno 1594. cum desperata esset a Medicis salute & propè moribundus, ipsa illico ad eum iacentem venit, & sanitatem reddidit. Quam ubi confectus, nullo solus adminiculo toto corpore in bime est elatus, vnus circiter cubiti altitudinis supra & vltro lectulum, & Virgine clara voce cum lachrymis sic est allocutus: *O charissima mihi Mater, stans ad me venisti, vbi hi me doleribus liberarast? Et quis sum ego, qui tua presentia sim dignus?*

Notum est & de B. Fulberto Caratontensi Episcopo, insigni Despara cultore, quomodo cum igne sacro concepta esset lingua eius, ita vt iocundaret, nocte quadam apparuit ei nobilis Matrona, a qua monebatur os aperire. Quod cum fecisset, mox ex sacris suis vberibus lac expressit in os eius, quo ita refrigerata est lingua, vt omnem extinxerit ardorem, & perse et sanitatem restituerit. Ne autem illud esse putaretur, manserunt aliquot guttae in genu Fulberti, quas iudario diligenter collegit, hodieque in thesaurio Ecclesiae Caratontensis adseruantur magna veneratione. Non alia autem fuit Matrona, quam Virgo Despara, cui Templum flammis absumptum magna sollicitudine reedificatum, cui & librum laude ipsius referentiae depresso, exilium pro patria diligunt, tenebras pro luce, carcerem pro libertate. At verum filij Dei agnoscunt se etiam filios Adae, & id ipsum expetunt: multis cincti ærumnis, in illis gementes, & hærentes sed tamen cor firmantes in Domino, & in caelum illud dirigentes, dicunt cum Propheta: *Leuauit oculos meos in montes, vnde veniet auxilium mihi* Quod auxilium? Vtique auxilium ad iubleuandum miseriam in hoc exilio, ad solam laborum & dolorum, ad progrediendum feliciter, ad excedendum feliciter, ad pertingendum felicissime ad patriam & portum securum. Hoc auxilium venit a Domino, qui fecit caelum & terram, qui custodit iherosolimam & exitum nostrum ex hoc nunc & u, qui in saeculum Hoc auxilium venit a Montibus æternis & superis, ad quos levandi sunt oculi eius, per Mariam, quæ est Consolatrix afflictorum, & solamen Viatorum, Dixit & Lux eorum, donec introducat in locum eis paratum, & ostendat eis Filium post finitum exilium. Visitat ergo eos frequenter cum Filio suo in morbis, & sanat; visitat eosdem cum Filio in vitæ termino, & manna porrigit, visitat & eos in Purgatorio suo rempore, & educit cum lætitia & exultatione. Hæc tria nobis nunc paucis comprobanda sunt exemplis, ex historia Sanctorum depromptis.

Ostenditur ex. plo S. Philippi Neri.

Exemplo B. Fulberti Caratontensis Episcopi.

Item aliorum Episcoporum.

Sacr IX.

Mundus exilium.

Psal. 120. B. V. auxilium.

Succurrit Mariæ.

Primo Impetrat suis salutem.

NOBIS POST HOC EXILIUM OSTENDE

Multum sunt qui vix agnoscunt hunc Mundum suum exilium esse, sed in cæcitate degentes, & obcuratam habentes intellectum, corque ad terram depresso, exilium pro patria diligunt, tenebras pro luce, carcerem pro libertate. At verum filij Dei agnoscunt se etiam filios Adae, & id ipsum expetunt: multis cincti ærumnis, in illis gementes, & hærentes sed tamen cor firmantes in Domino, & in caelum illud dirigentes, dicunt cum Propheta: *Leuauit oculos meos in montes, vnde veniet auxilium mihi* Quod auxilium? Vtique auxilium ad iubleuandum miseriam in hoc exilio, ad solam laborum & dolorum, ad progrediendum feliciter, ad excedendum feliciter, ad pertingendum felicissime ad patriam & portum securum. Hoc auxilium venit a Domino, qui fecit caelum & terram, qui custodit iherosolimam & exitum nostrum ex hoc nunc & u, qui in saeculum Hoc auxilium venit a Montibus æternis & superis, ad quos levandi sunt oculi eius, per Mariam, quæ est Consolatrix afflictorum, & solamen Viatorum, Dixit & Lux eorum, donec introducat in locum eis paratum, & ostendat eis Filium post finitum exilium. Visitat ergo eos frequenter cum Filio suo in morbis, & sanat; visitat eosdem cum Filio in vitæ termino, & manna porrigit, visitat & eos in Purgatorio suo rempore, & educit cum lætitia & exultatione. Hæc tria nobis nunc paucis comprobanda sunt exemplis, ex historia Sanctorum depromptis.

Quintum ad primam, quia in morbis Maria sepe suis impetrat salutem per Iesum benedictum. Vidit etiam Iesum dextrâ suâ apprehendentem in morbo ipsam, & dicentem: *Audi filia diligenter concentum. Vide vinomine, Salus infirmorum.* Eius certe opem in-

Referunt & in Prato spirituali de quodam pio Episcopo sub Festum Purificationis a grotante, & Virgine obnixè rogante pro sanitate, ad hoc vt tam solemni Festo Officium celebraret. Tandem sub tempus Processionis Choro canente Antiphonam: *Adorna tabernaculum tuum Sion,* visa est ab Episcopo processio multarum Virginum candidatarum, inter quas eminebat vna gestans infantem in vlnis. Duæ autem ex illis accedentes ad caput ægræ, Angelica voce cecinerunt dictam Antiphonam, & cum peruenissent ad verba illa: *Su, cipe Christum Regem,* amplectens Mariam calicem Portam, ipsa Filium deposuit in dexteram eius, & sinistro eius brachia innixi visa est. Præcepitque vt sanus surgeret, & Officium Dei perageret ad laudem Filij, ac plebi exartaret visionem. Surrexit, & stupentibus omnibus Officium peregit, & pro Concione vniuersa hæc promulgavit. Ac non multo post emigravit ad Deum, Iesu & Mariæ castis amplexibus post hoc exilium fructurus.

S. Catharina de Bononia Ord. Clarissarum aliquando gravi ægitudine afflicta vidit Christum in suo Throno sedentem, ac Desparam cum SS. s. Laurentio & Vincentio, vna cum innumeris Angelis, & quemdam in conspectu Christi Regis fiduciosam deus verba illa canente: *Et gloria eius in te videbitur.* Bononia vidit etiam Iesum dextrâ suâ apprehendentem in morbo ipsam, & dicentem: *Audi filia diligenter concentum. Vide vinomine, Salus infirmorum.* Eius certe opem in-

voluit eam consolari Iesus & Maria in hoc exilio
 dante afflictione, & meminisse quod hoc exi-
 lium ostenderet ei perfectus Iesum, & gloriam e-
 ius, quodque Iesus benedictus fructus Mariæ o-
 stendit esse eam Matrem suam in perfectione quo-
 que gloriam. Hec Virgo multis post mortem claruit
 miraculis, ita ut & in illa appareret gloria Dei,
 & potentia, quæ & corpus eius perficere fuit su-
 vi odore, & fidei, & vultu mirante, & a ihu mo-
 do visiti Bononiæ ita terribile, ut Sanctimo-
 niales illud vestiant, & in cathedra collocent, fle-
 xibilitate membrorum tantâ, ut non tam mortua,
 quam dormientes videatur.

neque propriis manibus ei impendens: Quomodo
 visitavit B. Mariam Ognaticam, ita ut in extremis
 caneret Canticum illud Marianum, *Magnificat a-*
nima mea Dominum: Quomodo visitavit S. Nicol.
 Tolent. cum Chilto & S. Augustino, eique dice-
 rit: *Euge serue bone, intra in gaudium Domini tui*.
 Quomodo visitavit S. Hydrigem extrema hæc ver-
 ba profertem, *Maria Mater gratia, Mater mise-*
ricordia, tu nos ab hoste proteges, & hora mortis susci-
pe: Quomodo visitavit B. Petrum Everium Caru-
 siam in illa hora anxium deferens secum in vltis
 puerum Iesum, & dicens ei *Fater cur times*: Per hunc
 Filium meam, omnia tibi peccata dimissa sunt. Con-
 tigit idem B. Adolpho, qui relicto Alarico Princi-
 patu, humilem sanctamque vitam egerat in Fanci-
 cli Ordine, cui in morte anxio apparuit B. Virgo e-
 um his verbis confortans: *Quid times, veni securus,*
cum totus sis meus. Filius meus cui fideliter scrui-
stis, dabit tibi coronam gloriæ. Quibus verbis ita con-
firmatus fuit, ut omnis horror mortis in latitant sit
conversus. An non his omnibus in termino exilij
Filium ostendens Maria, miræ eos lætificavit, & læ-
cticos reddidit de ingressu in patriam?

S. Nic.
Tolent.
S. Augu-
stinus.
S. Hydrig-
em.
S. Petrus
Everius.
B. Adol-
phus.
Adolphi
Episcopi
vita
apud Sa-
pientiam
April.

etiam S.
Helenam
Ordinis
S. Franci-
sci. Mar-
tyr.
Franc. 4.
Nov. 4.
Nov. 50.

Quam ad secundum, cum in egressu animæ
 grave incubat bellum ab hoste, qui omnes suas
 circumfundit vires, ut iustus, si fieri possit, vel tunc sup-
 stat suos plantet, & prostrat in hoc vitio prelio, ideo ne-
 cem Filio cæle. est manu adiutrice. Tunc verum est illud: *Pa-*
ter in fine vi- terre & mari quia descendit diabolus ad vos habens
iram magnam, sciens quod modicum tempus habet.
 In nempse est postrema hora, in qua agitur de abso-
 luta victoria, & de irrevocabili perditione, vel lala-
 rez; ideo tunc infirmit magna ira & vi magna, im-
 missis tentationibus infidelitatis vel dissidentia,
 desperationis vel præsumptionis; *abscidit laqueos*
& iuxta iter scandi humponit, infidiasque adornat
 in fine itineris. Tunc etiam adsum multa tene-
 bræ eum horrore mortis. Itaque his qui devoto si-
 bi obsequio devincti fuerit, adest tunc Maria, ut
 luce sua tenebras dispellat, ut securitatem trepi-
 dis infundat, & anxios consolationem, ut manum
 porrigat adiutricem, directricem, protectricem.

Psal. 72.

Quocirca multi ei tunc decantare valent: *Tenuisti*
manum dextera mea, & in voluntate tua deduxisti
me, & cum gloria suscepisti me. Instat Mater enim
inter brachia sua pietatis animas suscipit, ut Filio
suo eas fuito jam exilio præsentet, vel Filium il-
li.

Exemplis
 variis
 esse licet
 S. Clara.

Nonnulla produximus exempla explicantes ver-
 sum illum Hymni, *Aus Maris stella, iter para tu-*
tum, ut videntes Iesum, semper collaemur. Vide O-
 pul. primum tom. 2. lect. 15. & 16. ubi ostendimus
 quomodo apparuit B. Virgo in termino vitæ, S.
 Clara, stipata choro Virginitum, multa luce cir-
 cumfusa, unde in extremis dicebat animæ suæ
 Clara: *Vade securâ, quia bonum habes itineraria Duce:*
 Quomodo visitavit S. Antonium de Padua decan-
 tatem tunc illum Hymnum, *O gloriosa Do-*
mina: Quomodo visitavit S. Antonium Archiep. ita
 ut moriens in illa verba erumperet: *Sancta & im-*
maculata Virginitas, quibus te laudibus offero: Quo-
 modo visitavit B. Reginaldum, extremam Vinctio-

S. Anton.
 de Padua
 B. Anto-
 nius.
 S. Regi-
 naldus.

Adiutricem & hic opportunè de S. Opportuna Ab-
 batissa, cum graviter exoraret, ad eam veniunt
 SS. Cecilia & Lucia: Ad quas illa blandi sermone:
A vete sorores Cecilia & Lucia, quid precipit ancil-
la, & us omnium Regina Maria: Respondent illæ: Re-
pectat adventum nuntii, ut Filius eius contingeret in
Calo, itaque ornata corona gloriæ, & accensa lampa-
de debet obviare Sponse & Sponse. Post lætitiâ au-
tem tam præclaræ visionis, dum in exitu illius fan-
ctæ animæ Clerus & Sanctimoniales Psalmos canen-
ter, & ipsa eum eis: ecce respexit ad ostium
domus, & dixit: En advenit Domina mea Bes-
issima Virgo Maria, cui vos comendato, quos hic
amplius non videbo. Extendente autem ea brachia
sua, quasi Matrem Dei amplectari vellet, sancta e-
*ius anima carnis vinculis soluta in Cælum pen-
 tavit.*

Adolphi
 Episcopi
 vita
 apud Sa-
 pientiam
 April.

Quantum ad tertium, Maria Deipara varijs ad-
 iuvat modis animas hoc exilio ereptas, sed ta-
 men adhuc purgatorij flammis ad tempus desti-
 naras. Quapropter dicebat quondam S. Brigi-
 ta: *Ego sum Mater Dei, & Mater omnium qui sunt gatri-*
in Purgatorio, quia omnes panes, quæ, debentur pro
*purgandis peccatis eorum, per preces meas qualibet
 hora aliquo modo mitigantur. Quapropter & animæ
 his pticularibus flammis decetate ei inelamant:*
Bya ergo Advocata a nostris, illos tuos misericordes oculo-
los ad nos converte, & Iesum benedictum fructum
ventris tui nobis post hoc exilium ostenda. Hinc &
ille versus in quibusdam Ecclesiis decantatur, &
ad Deiparam dirigitur.

*Ad te Piaspirant mortui,
 Cupientes de panis erui,
 Et adesse tuo conspectui,
 Et æternis gaudiis perfrui,
 O MARIA.*

Quia

WANTIG

Quia vero ipse precibus suis nunc mereri nequeat, aut satisfacere, nos eorum loco hanc ad Virgineam Matrem dirigimus, ut manum suam ex-
emplum penitentiae. Hic tanto tempore moraberis, quanto amor eius Iesus in terris. Vtique Magdalena nem & Matrem dirigimus, ut manum suam ex-
emplum penitentiae, ieiunia, mortificationes, chame-
que penitentias, ieiunia, mortificationes, chame-
& educat e domo carceris. Et hoc ipsum ei gratis ne & dilectione, sed ipsam atresante Domino: Di-
finum estiam, v. diximus, varijs modis eas ad-
missa sunt ei peccata multa, quia dilexit multos: sed
iuvat, & adiuvati peroptat.
pro peccatoribus & pro animabus in purgatorijs

idque
varius
modis.
1.
Memento
alios ut
pro ani-
mabus il-
lis orent.
Xymenez
Societate

S. Christi-
na

2.
Liberat
vel miti-
gat earum
penas per
Angelos
& per e-
leitos:

S. Mag-
dalena.

Sy. Iustor
in Rosa
aurca.

Primo, suscitavit servos sibi addictos, & spiritum flammis decens poruit suas offerre satisfactiones, eis indis, vt pro illis animabus offerat, meritaque & ideoque per Angelos ad purgatorium locum de-
satisfactiones suas specialiter offerant, speciales-
ducta fuit, vt miseretur super penam eorum.
Huc etiam refert quod legimus de Beato Henri-
B. Henri-
cus.
cui.
dam interrogaret, Num sine Purgatorio transiretur
esse ad gloriam, respondit cum securitate: Beatissima
Hyacinth
Choque-
tius in SS.
Belg Ord.
Prad.

Tertio, visitat eas Maria per seipsam, & educit
3.
Sic S. Christina mirabilis electa fuit e caelo, vt in libertatem Dionysius, Carutianus, extaticus
Vizitat
eas per se
pro animabus Purgatorij continuam ageret. Doctor dictus, refert solitam esse Deiparam ani-
eas per se
sententiam. Vide scripta a nobis in Vite florigera mas e Purgatorio liberare in die sancto Pascha
ipam &
le 3. in die Commemorationis animarum, vbi ita vt ei per participationem conveniat, quod de panis li-
& reperies de Sanctis. Maria. Ognia, Lyduina, Filio eius scriptum est Ista 49. Dedit te in sedus po-
berat
Lurgardem additissimis in obsequium his anima-
pult, vt suscitares terram, & dices bis qui vincti sunt
maxime
bus satis patientibus. Idque obique dubio, Deipa-
exite, & his qui tenebris, Roulamini. Hoc ipsum
die San-
ra inspirante factum fuit. Nam & animam Inno-
hac narratione confirmat: Duo societate speciali
tio Pa-
centij tercij Pontificis, quam a damnatione enip-
iuncti & amicitia fuerit, quorum alter pro socio o-
et, misit Maria ad B. Lurgardem, vt eius auxilio
rare negligens, continenter eius iacturam. Huc
a penis purgatorij postmodum liberaretur. Hi-
post Festum Natalis Christi defunctus apparuit,
dicens: Nihil mihi profuisti tuo fletu: Ecce singu-
lis annis in Natiuitate Filij sui multitudinem comi-
Die na-
talis Do-
mini.

Secundo, visitat eas per Angelos, & per electos,
tara Beatorum spirituum ad Purgatorium descen-
dic Deipara, indeque permulens liberat animas,
& liberat eas, vel mitigat earum penas: Obtempe-
rant enim Angeli pie voluntati Deiparae in adiu-
quoniam tali nocte Regem peperit gloria. Cum-
vandis seruis vel ancillis suis, sive in vita, sive in
que proxime elapso Natiuitatis Felto descenderet
morte, sive post mortem. Hoc his affert verbis S. ipsa ad nos, sperabam me precibus tuis ab ea edu-
Bonaventura in Speculo Virginis. Michael Dux & centum, sed frustra, Cum igitur idem ficere solita
Principis militia celsissimis Virgo parit proceptis in
sic proxima nocte Resurrectionis Dominice, co-
descendendis in corpore, & suscipiendis de corpore ani-
quod Christus Filius eius ea nocte sanctos Patres
mabus Fidelium, specialiter tibi, o Domina, & de ac
e limbo liberarit, rogo ne cesses cum lachrymis
orare, vt me dignetur nocte ista liberare. Pro signo
orare, vt me dignetur nocte ista liberare. Pro signo

Sic legimus in vita S. Magdalene, cum divinitus
autem efficacie precum tuarum, Teies te exaudi-
translata esset in antrum, vbi egit vitam admira-
tum, si tibi vltra non apparero. Cumque deinceps
bilentia penitentia per triginta annos Angeli
amplius non se praebuerit visendum, creditur no-
apparuerunt ei, & per illos deducta fuit ad loca in-
te illa per Deiparam creptus.
fernalia, vt videret penas damnatorum, & postea
Ex hoc exemplo collige, quod Virgo Deipara
ad Purgatorium, vbi spiritus pij eius orationes e-
quibusdam festivitatis (ex privilegio sibi e Fi-
nixe postolant & pro se ipsis frequentes preces.
lio suo indulto) tamquam Consolatrix afflicto-
Deidae cum reducta esset ad antrum suum & spe-
rum, & Mater omnium, etiam eorum qui carcere
luncam, in cuius ore erucem crexerat Sanctus Mi-
expiatorio detinentur, eos visitet, consolentur, e-
chael contra aduersarias potestates, dictum est ei
ducat, & ad Filij sui visionem perducat. Hi ramen
ab Angelo: O Magdalena, Deus tuus quem diligis, solent praeparari per preces & satisfactiones vinen-
unt te loci istius lachrymis rigare, ut fueris oculis sis-
tium, apud Christum & Deiparam interuentio-
tium.

tium ideo defunctus iste consolati suo apparuit, narum eripuit: imò tot: iade liberavit, vt numerum eius exposcens preces pijs & feruentis, semotis totius Romanæ plebis excodat. Cumque altera inuitibus lamentis & fletibus, solo amicitia pri- mulier de rei veritate ambigat, dixit: hæc de- vata titulo eductis, nec in Deum ad intercedendū fundat: Scito in signum veritatis, quam tibi modò relatis. Talia enim lamenta & lachrymæ potius aperit, hæc ipsa die post annum mortura. Quod aggravare videtur coram pænas, quam alleviare & mitigare.

Tho. Cã. Vnde sic hæc de se differit Th. Cantiprato pius tẽ confimatus hæctenus dicta de B. Virgine, ani- *rip. lib. 2. & eruditus: in mortuum producit lachrymas, id est in mas purgato ijs foci, detentis visitante & liber- tate, quod Pontifex Joannes XXI. asscrit in Bulla quam vocat Scabatinam, sibi apparuit B. Vir- ginem in veste candida Carmelitana, et præcipien- do vt vulgaret Fratibus Carmelitis, & omnibus sacrum Scapulare Ordinis eorum piẽ gestantibus ad sepulchrum vsque, cum obfervatione eorum, vt in Sodalitio Carmeli præscribuntur, se eos purgato proximo sabbatho à morte eorum è Purgatorio liberaturam. Quam quidem Bullam cum privile- gij s B. Virgine Deipara concessis confirmarunt: Cui multi Pontifices, vt patet ex libellis de hoc Sodalitio Carmeli, live Scapularis editis, de quo & nos solus & non cum alijs graderis retardatus, Cui ille rurius alibi disserimus. Sic ergo promittit Maria in toga lateralimantum æque pondus ostendens, benedicta benedictum fructum suum Iesum omni- bus pijs suis servulis ostendere; sed his maxime fudisti, quorum pondere ab aliorum prosecutione re- rador. Ad Deum ergo lachrymas commutabis, & in præsentia Sacrificii Corporis Christi cum elemosynis pauperum vero me corpus effundens, & liberabor ab onere tecleræ, multas animas à Purgatorio flammis incommodo quo gravor. Nota tamen, Lector, dis- liberat ianite mox à morte, ostensum fuit non se- pulatione divinã, vel ad consolationẽ, vel ad cor- mel Sanctæ Teresæ, vt restatur Alphonsus à Matre rectione Matris, se dixisse inanibus lachrymis à Dei Carmelita excaecat; de privilegij Scapula- comitatu sodalium retardatum: quia meritis qui- nis dislens, & nonnulla miracula quæ in Hipa- dem viventium defuncti iuvare possunt, sed nullis demeritis impediti.*

Concludamus hæc omnia exemplo quo dicitur Tho. Cantipr. Vidi, inquit ipse, quemdã Canonici Cameraçensis Ecclesiæ, qui lein religioso Cani- pratensi Conuobio ad O. diuine tranlitit regularem in die anno Assumptionis fuz. Et quidem in die Hic cum Beatissimũ Apostolũ & Evangelistam Io- annem in vita feruentissimẽ dilexisset, post mor- tem illius cuidam Canonicis eius in visione vi- sum est apparitionem huiusmodi se videre. Accel- si: scilicet idem Apostolus ad B. Virgine Matrem si in die coronationis Reginae carceres aperiantur. Christi, rogans eam suppliciter, & sic dicens: Ecce quanto magis in coronatione illius, quæ Regem an, ma amici nostri torquetur in panis. Venio, ero, Regum peperit pro miserorum consolatione? Nec & liberis eam, quia e si in vita perfecte non vixit, minus piẽ credimus adhuc quotannis eadem festi- tamen vitam suam pro magna parte correxit. Nec vitare recurrenre aliquas animas liberari in grati- mota, annũt Vrgo Virgini, & ad Purgatorium de- scendentates animas liberatam adducunt, & secum am huius clementissimæ Matris. Nam si San- transferuat ad superna Cognovimus hæc per il- Æto Francisco à Christo promissum asserunt. An- lum qui vidi, & testimonium perhibuit, & scimus animas sibi donandas, quàm portori ratione dice- mus id Matri Dei concessum?

Huc piẽ prõgitur Christus iuxta Mariam Ma- Huc facit Historia à B. Petro Damiano relata. trem Sanguinem fundens, quem quidẽ Maria Lib. 3. E. Ibi narrat mulierem quamdam Romæ defunctam quem quidẽ Maria charo suo colligans gremio, spargit super animas alteri nocte præ via Assumptionis apparuisse. Cum- expiatorijs penis detentas, & infra Iesum & Ma- que ab ea quaeret, quomodo se habere à morte riam depictas quasi locum indulgentiæ postulan- sua; Respondit: Non levis me pœna cruciavit vs- res, & suffragia viuorum, meritaque Christi & Vir- ginis sibi applicari deposcentes. Quod ipsum se preces fudit, meque cum multis alijs de locis præ- præstare Maria ostendit hæc Sanguinis Filij sui dis- peritio

PANTIA

Scapula
re ieremo
estiam
liberata
cito pur
gatoris
Lib. 3. E.
Ibi narrat
quem quidẽ
peritio

personae & diffinitione, ad flammam & pccatas eorum extinguendas. Quam pccatum nouissimè exereunt Floridescit in Alaci suo pccatario pro defunctis. Alij pingunt Christum spargentem Sanguinem super animas defunctis, & eorum focos; Virginem autem ex altera parte lac suum fundentem, ut commixtum sanguini eis proficit ad indulgentiam. Quo quidem lacte significatur dulcedo & benignitas candida Virginis erga omnes eius auxilio indigentes etiam post hanc vitam.

Dum fluit Christi benedictio vultuere Sanguis, Et dum virginem lac pia Virgo praeiit. Lac fluit & Sanguis; Sanguis coniungitur & Lac: Sic fit Fons vitae, Fons & origo boni. Fit: Fons qui totum à peccatis abluat Orbem, In qua mundatur commaculatus homo. Fit Fons vere suo miseris succurrere natus, Quos Orci purgans flamma siccire facit.

O CLEMENS.

SECT. X.

Christus

D. à Ci-

mentia

edemend-

zur.

Luc. 15.

1. 42.

Ioan. 8.

Epist. 78.

B. Virgo

Christus Dominus maximè commendatur à clementia sacris in litteris. Vnde illud eius Elogium est laudis plenum: *Hic peccatores recipit, Et mandauit eum illis.* Licet. n. haec verba in eum Pharisei interpretati animo maleuoli, tamen verè ad eius laudem pertinent & clementiam. Propter eam etiam de illo scriptum est, & de eius clementia: *Calamum quassatum non confringat, & lignum fumigans non extinguet.* Hoc est, miseris & infirmos peccatores non adiget sua austeritate & potentia ad desperationem salutaris, quasi eos constringendo aut extinguendo per seueritatem: sed ad fiduciam eriget, reparabit, animabit: per suam benignitatem & clementiam, scintillamque fidei & spei adhuc in eis fumigantem benigno flatu suo reaccendet.

Hæc eius clementia maximè elucet in eo quod ab ipso gestum legitimus erga mulierem in adulterio deprehensam. Audita enim eius accusatione, dicit accusatoribus: *Si quis sine peccato est, primus in eam lapidem mittat.* Postea mulierem interrogat: *Nemo te condemnat?* Nec ego te condemno. *Vade, iam noli amplius peccare.* Quid clementius quid benignius? Sed & ipsum eius factum mysterio clementiam indicante plenum est. Scribebat. n. in terra, & inclinabat se dum accusatur adultera, quasi distularet accusationem, & quasi aliud agens ad alia attenderet, quia eius clementia non luberebat audire accusationem. Accusatoribus autem abentibus, crexit se. Quod admirans S. Amb. *Vide Christi clementiam, cum accusatur mulier, caput inclinat Christi: sed eleuat ansem ubi deficit accusator: ita nullum damnare vult, omnes cupit absolui.* Notant & aliqui interpretes, quod scriberet in terra accusationem Phariseorum, quasi significas facile delendam, ut potè signatâ in monumento pulueris minimè diuturno.

Dei para Virgo Maria à clementia commendatur sicut & Filius: immò quadam ratione magis quam Filius, quia cum ipse sit Iudex etiam seueri-

tatem quandoque exerceat necesse est: debet enim & iustitia commendari, quæ ei ex officio incurrit. De hac re sic loquitur S. Ansel. *Veletior nomen quam est salus invocato nomine Mariæ, quam invocato nomine Iesu.* Non quod illa potentior sit, nam per illum ipsa potens est: sed quia Matrem sic vult Filius honorare, & quia Filius eius Dominus & Iudex sit, si cernens merita singulorum. Dum ergo Filio suo nomine non exaudit, si se facit, in uocatus autem nomine Matris, et si invocatus merita non merentur, Matris tamen merita intercedunt.

Ideo etiam P. Laur. Justin. *Nosquitur in honorem istius Virginis precinamus in confessione Deo nostro. Ipsum veneremur in Matre, & Matrem honoremus in Filio Virg. vota nostra fideliter exoluamus, quatenus Filius Genitricis interpellante pro nobis vincamus, mundum, diabolo superemus, & in regnum introeamus æternum.* Vniuer, a autem hæc ut facilis consquamur, Tu. ò B. Dei Genitrix. Virgo sacunda, cæli porta, & eloquentium spes, pro nobis interuenire digneris. Non te repellit qui na, ei voluit ex te, honorauit te, requirit in te, reg. collocavit apud se qui fecit te Iesus Christus Dominus noster.

Si verum est generaliter illud Sapientis, de Rege. *Roboratur clementia thronus eius:* id maximè verum est Regina nostra Maria, cui in clamamus voce vnanime & publica: *O clemens, ò pia!* Et iterum alibi resonat ecclesia in eandem sensum, *O benigna, ò Regina, ò Maria!* Thronus itaque Mariæ Regiæ nostræ vndique refugit & fulcitur clementia, id eoque ad illum accessus & facilis & felix. Sedet & ipsa in Throno & Tribunali, sed omnibus accedentibus extendit Virg. clementiam, ne quisquam decedat corde, aut terreatur maiestate, immò verum est de illa, quod Sapientis pronunciat in eius typo de forti muliere, *Lex clementia in lingua eius.* Nihil loquitur nisi de clementia, illâ impendit accedentibus ad se, pro illa continuis intercessio. Non solum agit, nihil aliud respicit nisi clementiam. Sicut non potest à Sole lux, ab igne calor: à balsamo & aromatis herbis odor separari: sic nec à Maria clementia, quia ei innata est in violabiliter, & cù dignitate Matris Dei legè & gratiâ clementiæ diuinitus accepit, cuius nunquâ potest obliuisci. In oculis illam circûferit, in lingua, in facie, in corde, in pedibus, in manibus. O vere & perfecte clemens Maria!

Olim ad S. Clementem M. quire & nomine verè Clementis erat, refugium habuere Christiani in exilio agentes, in Insula Urbis Chersonæ ad secunda marmora condemnati. Cum enim maxima aque penuria laborarent, rogarunt S. Clementem, ut eis clementer providere dignaretur, quia sciebant orationis ipsius apud Deum potestatem. Ipse oratione communi peracta, ostendit eis locum in quo viderat Agnû de sub cuius pede Fons viuis emanabat. In uenit ergo ibi aquam vberitim fluentem, qua sitim explere, & necessitati potuerunt affatim subuenire. Nos in hoc exilio varijs facti laboribus egemus refrigerio, egemus aqua sitim & lassitudinem

etiam à Clementia nuda. Ansel. li. de Eccl. V. cap. 6.

Seren de Nativ. Maria.

Proo. 10.

Proo. 31.

itudinem

rudinem subleuante in terra deferta, inuia & inaquosa: ad quem autem refugium habebimus nisi ad Mariam Matrem clementissimam? Tenemus eam, nec dimittamus; aduoluamur eius pedibus supplices, adhareamus cordi; ipsa ostendet nobis *Agnum de sub cuius pede Fons viuus emanat*; ipsa nos efficit dignos promissionibus Christi, ipsa in solitudine & exilio nostro omnem nostram elementer subleuabit penuriam & necessitatem, nosque efficit dignos se clientes, & tandem caelo dignos incolas.

Clemens. Deipara ergo S. Genouesim, Melanus in SS. Belgij 2. Aprilis.

In eundem mihi hic rememorare, quam clementer se in deserto gesserit hæc Virgo clemens erga S. Genouesim Palat. Hæc Ducis Brabantia filia, velut altera Susanna suo tempore emicuit pudicitia & patientia, nec non deuotione erga Dei Genitricem. Cuius interuentu à Sifido Rom Imperij Palatino masculum prolem concepit, antequam is ad barbaras nationes cum magno belliparatu abiret. Abiens coniugem cum omni dominio defendendam tradidit militi fortissimo Goloni. Sed miles primam blanditijs, deinde fidei de mariti morte litteris, denique & alijs molestijs eius pudicitiam exagitant. Nouissimè redeunt viro omnia prospera esse dixit, præter thorum adulterio maculatam. Quare eam cum prole submergendam fugerunt. Quod mox maritus ira percitus fieri decreuit. Sed famuli eam in nemore deseruerunt, & pro lingua eius ad Golonem canis linguam attulerunt. Interim velut altera Agar cum prole per solitudinem vagatur, antra habitat lymphæ & herbis se sustentans ab Ad vocata interim sua Deipara multam consolationem capiens. Per eius patrocinium cerua quædam filiole turgidas mammas exhibebat. Elapsis tandem annis sex & mensibus tribus, maritus inter venandum in die Epiphaniæ, vxoitem cum prole reperit, & ex cicatrice vulneris in Brabantia accepti, alijsque signis eam cum rugitu agnouit. Noluit autem cum marito congressi, nisi sponderet Ecclesiam ibi ædificare Dei Genitrici, quæ eam in tot consenuerat aduersis. Quod citò fecit, & constructam Hidulphus Episcopus consecravit. Superuixit autem, delicata non ferens, in consueta abstinentia, vsque ad proximum diem secundum Aprilis. Cuius anima caelos transcendit, corpus autem in dicto Templo est reconditum. Vbi Deus ob suæ Matris reuerentiam præclara multa operatur. Cæterum Golo à quatuor indomitibus bobus dilaceratus interijt.

& beneuolum. Erapud antiquos *Piare* idem significat quod colere, aut pie amare. Hinc Nazius: *Nemo est qui suos magis piet liberis.* Hinc & illud Ciceronis: *Nō secus in me pius, quam Pater in filio.* Propterea Dominum Iesum Pium sæpè vocat Ecclesia: *Recordare Iesu Pie, quod sum causa tue vite.* Et iterum: *Pie Iesu Domine, dona eis requiem.* Refert Martyrologium Franciscanum de B. Mentia Ord. S. Francisci Sanctimoniali, quod mirè foret deuota imaginis cuiusdam Crucifixi in Monasterio nostræ Domine de Consolatione apud Oppidum Calabazanzæ prope Palentiam. Cum verò magno affectu & seruore apud illam imaginem illud repperet, *Pie Iesu domine,* respondit Christus per illam imaginem: *Bene Pium me vocas, sum etenim; tribus Pium ero.* Quibus verbis Dei erga se dilectionem agnouit, suamque electionem.

Hoc nomen Pius, quod Regi Cæli conuenit primario & eminenter, etiam in Imperatores & Reges sæculi translatum est, vt mox euenit Dei clementiam & pietatem erga subditos in itan. Hinc & Diui etiam nomine sunt honorati; nam frequens est apud veteres hæc nomenclatura, *Diua Augusta, Diuus Augustus.* Recte autem & pulchre hæc de re sic scribit & monet B. Bnodius in Panegyrico Theodoric Regis Italia: *Maior es nostri Deus vocauerunt eos, quibus sceptrum collatum sunt. Rex ergo vocat Diuum vitam agat ex fructu conscientia, nec requirit pompeia vocabula nuda instantia.*

Sed & quibusdam Principibus nomen Prii appropriatum fuit ob eximiam pietatem, tum erga Deum, tum erga Beatam Dei Genitricem.

Ob hæc causam Ludouicus, filius Caroli Magni, Prii cognomen est assecutus, vulgò Ludouicus Pius nuncupatus. Nequæ non imperij solium, sed multo magis paternæ pietatis hæres, veterandam Deiparæ Virginis imaginem tanti fecit, vt eam quocumque religiosissime circumferret. In venationibus ad Arborem eam collocaui iubebat, vt e regione positam inter venandum crebro videtur, à tergo relictam subinde respectaret, ad eandem precaturus sæpè recurreret. Idem diuina monitione ad Arboris Truncum noui Templi fundamenta fecit, & Sanctissimæ Virgini nuncupauit. In suburbio quoque Wormatiensi condidit Monasterium, & Matris Matris Cœnobium appellauit; quam incredibiliter sincero adamabat affectu. An non igitur ob hæc omnia meritò cognominatus est Ludouicus Pius?

Sic quoque nostro æuo Albertus Austriae, Belgij Princeps, à perisque dictus est Albertus Pius, ob pietatem eximiam in Deum & Virginem. De quo sic scribit auctor Calendarij Virginei, Iulij decima. tertia. Hic ad B. Virginem Hallensem frequens itabat. Dozum ibi suspendit lampadem argenteam pondere & opere insignem, & vedigal anouum addidit, vt perpetuò ante sacram efflueret luceret. Antequam in Hispaniam proficisceretur ad conuabium cum Screnissima Isabella, Philippo secun-

MANTIG

SECT. XI

O P I A.

Pietas magna sum deus.

Quid sit esse Pium

Clementiæ affinis est pietas erga inferiores, iuxta Magrates decet, immò ornat & coronat. De hac vtraque sic Faustina coniugem alloquitur Marcus Antoninus apud Lampridium: *Hæc Casarem Deum fecit, hæc Augustum consecravit, hæc Patrem tuum Pij nomine ornavit.* Pius ergò non solum significat religiosum virum sed & benignum

Martyr. 15. Ian. 4. Genouesim, 2. April. Supplementi. Nomen Pius Prii mariti dicitur. Des. Tristis puritatem in Imperatore. Regi. Et Prii. Er Prii. Ludouicus Pius deusna erga B. Virginem. Cœnobium. at lic. Martij. Albertus Austriae, Belgij Princeps. Pius deusna in Deum & Virginem.

secundi filia, sacram Purpuram Cardinalitiam (quam multos annos ornatat verius quam ab ipsi ornatus fuerat) suspendit Virgini Mater in Hallis miraculis coruscanti, qua postea, gladio se accinxit idque eo ipso die quo e vita abiit, quod obsecratione dignum videretur, factum id anno 1598. 13. Julij, obiit autem 1621. eodem die.

Eandem Virginem coluit maximè in Aspicillo prope Sychemum, ubi per multos annos conseqentes novendium peregit in veneratione Virgini, peccata confessione expiando, & sacra Eucharistia se reficiendo, multaque dona pretiosa Virgini consignando. Ibi cum coniuge Isabella Clara Eugenia magnificum & verè regium templum forma rotunda excitari curavit, quod hanc habet inscriptionem rememoratione dignam:

DEO OPT. MAX.

DEIPARÆQUE VIRGINI MARIÆ.

Magna in rebus adstricti auxiliatrici,
Quæ Mater Christi est, potesturi,
Quæ mater nostra est, volenti,
Quæ collem salubris aspersum elegit
Vt straculorum fama incluyum
Super alta Montium cubina exaltaret,
Vnde nominis sui gloriam cultunque,
Per innumerabilia beneficiorum missilia,
Frendente nequidquam heresi
Toto terrarum Orbe diffunderet.

ALBERTVS ET ISABELLA

Archiduces austriae, Belgicaeque
Principes,
Tutelari suæ ac suorum Divæ,
Post civilita quadraginta amplius annorum
bella
Pacatis Belgicae Provincias,
Publicæ gratitudinis ergo
Hanc Basilicam à fundamentis
Excitarunt.
Anno parte salutis, 1609.

Neque hic reticendum, Summos Pontifices nonnullos PII nomine in sui inauguratione sacra fuisse insignitos, pietateque fuisse incluytos. Præter illum qui pietatem suam etiam suo sanguine per martirium lauxit (de quo Breviarium Rom.) celebris fuit Pius quartus, antea dictus Ioannes Angelus Medicus de cuius electione cum ageretur in Cardinalium conclavi, apparuit Columba liberè circumvolitans, ac deinde eius vertici insidens. Quam rem haud aliter prudentes interpretati sunt, quam Ecclesie primatum illi portendi. Sic electus est (quasi alter Fabianus Pontifex, qui etiam per Columbam designatus fuit) & Pius quartus nominatus est.

Mariæ.

Celebris quoque est Pius QUINTUS, ob pietatem eximiam & fortitudinem, quæ se in summo fastigio gessit, de quo hic versus lucem vidit: *Quinque fuerunt Pii post Divi tempora PETRI. Sed quintus Felix dicitur atque Pius.* Nam Pius hæreticis charum à fœderis Oculis: Felix cum Turcis maxima bella gerit. O pia prosperitas, pietas à prospera que sic Commissum duplici servat ab hoste gregem. Hic piensissimus fuit erga Virginem Deiparam, cuius ope insignem illam victoriam tulit de Turcis anno 1571. propter quam institutum est Festum S. Mariæ de Victoria primâ Dominicâ Octobris, quod est primarium Festum in Sodalitio Rosarij. De qua re passim Libelli de hoc Sodalitio in lucem editi.

Itaque omnes qui PII nomen vel agnomen sunt sortiti ob virtutem pietatis, illam hauerunt ab ea, cui hæc dicimus cum emphasi, O PIA! Ec hæc nimirum est, cui hic Titulus per excellentiam competit post Filium, & per Filium, cui etiam Pœta canit:

Quæ tua sit pietas, nec littera, nec dabit atas.
Hoc quoque eam nomine compellare nos docet S. Ansel. his verbis eam invocan lib. de excellent. Virgini: *Pie Domine, parce seruo Matris tue; Pia Domine, parce seruo Filii tui.* O tu illa pie potens, & potenter pia Maria, de qua Fons est ortus pietatis & misericordiam, nec contineas precor tam veram misericordiam, ubi tam veram agnoscis misericordiam.

Valentæ colitur B. Virgo in quadam Imagine, quæ intulatur *Nostra Domina Derelictorum.* De qua illud mirabile fertur, quòd cum aliquis submergitur, vel circa pietatem trucidatur, audiuntur in armario quo clauditur dicta Imago, certi ictus. Et eadem miraculose prodit locum homicidij, & quo loco sit cadaver, vel trucidatum, vel submerctum. Attende ergo his effectibus, quàm Piam Matrem se ostendat Maria erga derelictos. Anno 1608. 28. Iunij, cum quidam ob homicidium duceatur ad patibulum, in itinere posttravit se in genna cotam Sacello, in quo ista conservatur Imago, obnixè Virginem deprecans, ne se in illa extrema hora desereret. Vix verba finierat, cum ab ea, licet armario conclusa, responsum reddidit quinque ictibus, qui ab univervo populo auditi sunt. Et cum iterum genuflecteret Deiparæ gratias acturus pro signo exauditionis dato, iterum auditi sunt quinque ictus, ut prius. Huic Imagini devotissimus erat B. Gaspar Bono, ex Ordine Minorum, vix celebris sanctitatis, admirans coram ea frequenter Virgini Deiparæ illam in derelictos pietatem, venerans potenter piam, piè potentem Mariam.

Pius 7. vere pius erga B. Virgin.

Beati's Virgo post filium dicitur. PIA per excellentiam.

Exemplū pietatis illius in derelictos.

Inlii.

Sec. XII.

O DVLCIS VIRGO MARIA

S. Bern
delecta
tis spon
Canticum
Salve Re
gina.

Spirz in
Cathed
rali Ec
clesia B.
V. hac
verbas
habetur
inci a tri
bus arcis
Laminis
loco quo
S. Bern
ardus
flectus o
ndem v
surpauit.
Post nomē
IESV
nullum
dulcius
MARI
Æ.

Kaderus
in vita
cius The
odorius
Cantibus
in morbo
vanium
nominis
sui obli
tus prater
nomina
IESVS
et MA
RIA.
Idem di
xitur A.
lexandro
Oliva
Carmeli

Referunt multi historici de S. Bernardo, plu
rum in delectatione fuisse hoc canticum, *Salve
Regina*, quod & aliquot Concionibus ad suos Re
ligiosos explanavit in gratiam Regiæ nostræ cele
stis. Cum autem in Spirensi Civitatem Impe
riali Legatus venisset, negotiorum quorundam
gravissimi negotia, perhonorificè à Clero ex
ceptus fuit, & invitatus & deductus in templum
Cathedrale Beatissimæ Virginis Mariæ maxima
plebis multitudinæ habente. Cum autem fer
rent illud Canticum in delicijs esse, publicè cum
harmonia decantatum fuit, ipse S. Bernardo
rei novitatis genibus succinente. *O clemens, o pia, o dul
cis Virgo MARIAM* cuius rei memoriam, hæci
pla verba tribus incisa arcibus in eisdem locis
quibus genua flexit, adhuc hodie videntur; & quo
tidie Canticum istud in organo benedictionibus
concentu musico decantatur, etiam concentu
tibus ad eam harmoniam hæreticis plerisque.
Nos porò non in laminis arcis, sed in laminis
cordis nostri inculota geramus. hæc verba amoris
& pietatis plena. *O clemens, o pia, o dulcis Virgo Ma
ria* i vrad pietatem & amorem Deiparæ Virginis
Matris nostræ nos excitent. Item post nomen
Iesu nullum dulcius suaviusque nomine *MARIÆ*,
quod clementiam, pietatem, dulcedinem ex se ipso
spirat, & mentibus cordibusque nostris adspirat,
dum illud rememoramus & ruminamus. Hinc
Viri sancti utrumque illud nomen & cordi & cari
fili possent dicere: *Nomen tuum memoriale in de
fiderio anima*. Alij ita cordi & menti illa dulcissima
nomina habuere fixa, ut licet in morbo extremo
mente capti essent ob ardorem febris, & agitudi
nis vim, tamen non potuerunt horum sacratissi
morum nominum oblivisci, cæterorum omnium
obliti.

Sic referunt de Theod. Canisso quòd cum apo
plexia omnem eius memoriam abtulisset, ita ut
non solum litterarum omnium, sed etiam proprij
nominis sui obitus esset, duo tamen salutis nomi
na *IESVM* & *MARIAM* semper expeditè pronun
ciasset, & scripta legisset, cum alia nequaquam legere
valeret. Et quidem usque ad mortem hæc ei nomi
na pro symbolo fuerunt, quia hæc sola revolvebat, de
quo quidam sic cœnir.

Ingenium vrbis deleuit nobilitas, *Et rapuit quidquid legerat ante labor.*
Nomina bina tamen, morbus quo salua reliquit,
Plus potuere, omnes, quam docuere Schola.
Idem referunt de Alex. Oliva. *Cat. Egger enim
& mente captus, nihilominus Beatissimam Virgi
nem Mariam semper habuit in ore, dicens eam si
bi noscè dieque assisteret. Interrogatus, num time
ret mori? Quid, inquit, timeam, qui na impius eo,*

idque sæpe auditus est repetere, ire se ad augeas
Agui, deducebat eum dulcissima Virgo Maria, cui
à puero consecratus fuerat. Cum enim tricennis in
fontem ecessisset, & exanimis inde educatus fuis
set, Mater ad Deiparam se convertit, eius opem
imploreat Tempium ingressa cum puero, ibique
vitam recepit. Altari obolatus. Unde & Sacellum
crectum est in dicto fonte, miraculi monumen
tum.

De P. Fran. Binans referunt Chro. Mini. cum ira
affectum fuisse Deiparæ, cuius opem singularem
sæpe expertus fuerat ut nomen *MARIÆ*, sicut &
IESV, in scapulo sibi insculperit in pectore, non sine
acutissimo cruciatu quem libens perferabat pra
deliderio circumferendi etiam in corpore signa
illius quam maxime adamabatur, & dulcissime co
lebat.

Testatur eadem Chronica de Jacobo Barbu
ro, eundem O. d. in alumno, ita in delectijs fuisse
hæc nomina dulcissima, ut ex eius mortui ore pro
dure visa sua tria Lilia inscripta pulcherrimo cha
racterè sanctis nominibus *IESV* & *MARIÆ*.

Norum est de S. Iohanne in S. Bertini Mona
stero propè Vibem S. Audomari, quam dulciter
fuerit affectus Beatissimæ Virginis, & nomine
MARIÆ, in cuius honorem recitabat quotidie
quinque Psalmos, qui exprimitur initiales litteras
nominis *MARIÆ*, *Magnificat, Ad Dominum Retri
bue, In convertendo, Ad te laudavi*, præmissa Salute
Angelica. Hanc in Virgineam pietatem miri prodigi
um approbavit. Nam ex defuncti capite quia
quæ rosæ purpureæ prodierunt, in quarum prima
nomen *MARIÆ* apparuit, una ex ore, duæ ex ocu
lis, duæ ex aures prodierunt, & populus vivere
suis id miraculi vidit. Illa quæ ex ore educta erat
(reliquis paulò post evanescentibus) in crystallo in
clusa, & in Altari reposita diutro mundo attesta
ta est B. Iohannis erga Mariam nomen dulcissimam
pietatem. Adhuc hodie in Monasterio S. Bertini
extat Tabella ad Aram appensa, huius rei fidem
publicè faciens. Non ergo necesse habet veteribus
inquirete Vates, & dicere.

Dic quibus in terris, & eris mihi magnus Apollo.
Nascantur Flores in scripti nomina Regum.
Ecce enim in terra nostra Flores apparuerunt in
scripti regio nomine *IFSV* & *MARIÆ*. Nec solum
flores, sed & lapilli inventi sunt hoc nomine ca
litis insculpti.

Audi Io. Niderum D. sic referentem. Cum Sen
tenciarum Magistrum Viennæ legi, venit eò filius
Regis Lusitani D. Petrus cum exercitu multo iru
tus in terram sanctam. Eum autem auditus di
centem, suo tempore in terra Sacramentorum circa
Septem Africæ civitatem à Patre suo captam, in
fonte quodam repositos varios lapides, quibus in
sculpta erant nomina nostræ Fidei & Incarnacionis
Christi. Nam in quibusdam lapillis *AVE MARIA*, in
alijs *Gratia plena*, in quibusdam *Dominus tecum* le
gebatur, ita ut de Christi Incarnacione plura spati
um legentur clario iacuit.

Ordin
S. Aug
F. Fran
ciscus B.
nus in
Ordin
Mortu
nomen
IESV
MARI
E. ex ip
siv in
B. Ioh
nus p
ergo m
R. E.
M. B.
E. Ioh
Florus
Et L
in

WANTIG

Illud etiam præclarum quod de Alphonso à Spi-
na Viro Apostolico tradit Gonzaga, Tract. de Re-
lig. Seraphica. Post 24 Conciones habitas de No-
mine IESV, unum fecum meditandum volueret, an-
fructum fecit, monitus fuit cœlestis, ut situlam
in puteum Vallefoletani Convectus, ubi agebat,
dimitteret, & aquam hauriret. Quod cum fecit
fer, invenit 24 lapillos tubalbos, IESV Nomine in-
signatos, iuxta 24 suas Conciones. Vnde confirma-
tus totius nervi Prædicationis Officio incubuit.
Adhuc hodie nonnulli ex dictis lapillis servantur
in Sactario Vallefoletano, alij diuersis Principibus
in munus missi sunt, ait Martyrol. Franciscanum.

**Causa
quare B.
V. vocet-
tur dulcis**

**1.
Gaudet
nos sibi
filios ado-
ptare.**

**In vita
Mecht. li.
5. cap. 20.**

**2.
Omnes
ad se in-
vitat.**

Ceterum, hic Titulus, *O Dulcis Virgo Maria,*
et *Dulcissima, Filium tuum.* Dedit verò illa, & dixit:
Porci Filium meum sicut olim in Ægyptum à
Ioseph portatum est, ut sicut idem onus, ita & similem
obtinens honorem. Per cubiculum eius quandoque
Marta spargebat rosas suavissimi odoris, quas ipse
pretiosissime recolligebat, & reverenter in calice
collocabat. Hinc & Mariam solitus fuit suam vo-
care ROSAM & LILIVM. Verè poterat ipse dicere ex
affectu intimo: *O Dulcis Virgo Maria.*

Tertio verè *Dulcis Virgo Maria & dulcedinis*
Mater multis, quos à puero ad se attraxit, & ad sui-
cultum transtulit, ac quasi gremio fovit, pallo pro-
textit, sapientia instruxit, & tandem in gloriam in-
trodixit. Testes huius dulcoris sunt S. Bernardi-
nus, S. Edmundus, S. Hermannus dictus Ioseph,
quibus à teneris annis mira suavitate affecta funt
fer, invenit 24 lapillos tubalbos, IESV Nomine in-
signatos, iuxta 24 suas Conciones. Vnde confirma-
tus totius nervi Prædicationis Officio incubuit.
Adhuc hodie nonnulli ex dictis lapillis servantur
in Sactario Vallefoletano, alij diuersis Principibus
in munus missi sunt, ait Martyrol. Franciscanum.

Ceterum, hic Titulus, *O Dulcis Virgo Maria,*
et *Dulcissima, Filium tuum.* Dedit verò illa, & dixit:
Porci Filium meum sicut olim in Ægyptum à
Ioseph portatum est, ut sicut idem onus, ita & similem
obtinens honorem. Per cubiculum eius quandoque
Marta spargebat rosas suavissimi odoris, quas ipse
pretiosissime recolligebat, & reverenter in calice
collocabat. Hinc & Mariam solitus fuit suam vo-
care ROSAM & LILIVM. Verè poterat ipse dicere ex
affectu intimo: *O Dulcis Virgo Maria.*

Tertio verè *Dulcis Virgo Maria & dulcedinis*
Mater multis, quos à puero ad se attraxit, & ad sui-
cultum transtulit, ac quasi gremio fovit, pallo pro-
textit, sapientia instruxit, & tandem in gloriam in-
trodixit. Testes huius dulcoris sunt multæ Virgi-
nes, que ab ineunte ætate ei adhaerunt, & specia-
lem eius benevolentiam per varia beneficia sunt
expertæ. Talis fuit S. Teresa à duodecimo anno
eam in Matrem eligens, & in locum Matris recens
defunctæ constituens, Talis & S. Catharina Senen-
sis mira dulcedine erga Deiparam affecta ab infan-
tia, nam & quinquennis per singulos gradus domus
ascendendo vel descendendo flexis genibus illi Sa-
lutationem Angelicam offerebat, & Angelico mi-
nistrio sic ferebatur, ut vix pedibus gradus tange-
ret. Septimo quoque anno Deiparæ consecravit
suam virginiratem. Vnde & suavi familiaritate, &
dulcissimis visitationibus ab ea fuit visitata; nam &
eam deponit Christus visibiliter annulo in digi-
tulo interto, Matre hortante & præsentem cum fre-
quentia Angelorum. An non ergo & ipsa poterat
merito illud reperere: *O Dulcis Virgo Maria!*

His accessit B. Margaretam Hungarici Regis
filiam, ex Ordine S. Dominici, quæ cum lacte pie-
tatem erga Mariam luxit: item B. Agnetem de
Monte Policiano, ex eodem Ordine, quæ trinita-
ta Salutationem Angelicam mira pietate frequentissi-
me & dulcissime recitabat, Deiparæ familiaritate
suavissima postmodum gaudens. Adde & Sanctam
Mechthildem cum sorore sua Gertrude, quæ quin-
to ætatis anno oblata fuerat Deo & Sanctæ filię
Dei Genitrici in quodam Monasterio Sancti Be-
nedicti in Saxonia, & multis apparitionibus Beatif-
simæ huius Matris maxima cum consolatione il-
lustrata, & reverenter eorum vita. Hæc igitur o-
mnes iure potuerit illud occipere: *O Dulcis Virgo*
Virgo

Tertio verè *Dulcis Virgo Maria & dulcedinis*
Mater multis, quos à puero ad se attraxit, & ad sui-
cultum transtulit, ac quasi gremio fovit, pallo pro-
textit, sapientia instruxit, & tandem in gloriam in-
trodixit. Testes huius dulcoris sunt S. Bernardi-
nus, S. Edmundus, S. Hermannus dictus Ioseph,
quibus à teneris annis mira suavitate affecta funt
fer, invenit 24 lapillos tubalbos, IESV Nomine in-
signatos, iuxta 24 suas Conciones. Vnde confirma-
tus totius nervi Prædicationis Officio incubuit.
Adhuc hodie nonnulli ex dictis lapillis servantur
in Sactario Vallefoletano, alij diuersis Principibus
in munus missi sunt, ait Martyrol. Franciscanum.

Ceterum, hic Titulus, *O Dulcis Virgo Maria,*
et *Dulcissima, Filium tuum.* Dedit verò illa, & dixit:
Porci Filium meum sicut olim in Ægyptum à
Ioseph portatum est, ut sicut idem onus, ita & similem
obtinens honorem. Per cubiculum eius quandoque
Marta spargebat rosas suavissimi odoris, quas ipse
pretiosissime recolligebat, & reverenter in calice
collocabat. Hinc & Mariam solitus fuit suam vo-
care ROSAM & LILIVM. Verè poterat ipse dicere ex
affectu intimo: *O Dulcis Virgo Maria.*

Tertio verè *Dulcis Virgo Maria & dulcedinis*
Mater multis, quos à puero ad se attraxit, & ad sui-
cultum transtulit, ac quasi gremio fovit, pallo pro-
textit, sapientia instruxit, & tandem in gloriam in-
trodixit. Testes huius dulcoris sunt multæ Virgi-
nes, que ab ineunte ætate ei adhaerunt, & specia-
lem eius benevolentiam per varia beneficia sunt
expertæ. Talis fuit S. Teresa à duodecimo anno
eam in Matrem eligens, & in locum Matris recens
defunctæ constituens, Talis & S. Catharina Senen-
sis mira dulcedine erga Deiparam affecta ab infan-
tia, nam & quinquennis per singulos gradus domus
ascendendo vel descendendo flexis genibus illi Sa-
lutationem Angelicam offerebat, & Angelico mi-
nistrio sic ferebatur, ut vix pedibus gradus tange-
ret. Septimo quoque anno Deiparæ consecravit
suam virginiratem. Vnde & suavi familiaritate, &
dulcissimis visitationibus ab ea fuit visitata; nam &
eam deponit Christus visibiliter annulo in digi-
tulo interto, Matre hortante & præsentem cum fre-
quentia Angelorum. An non ergo & ipsa poterat
merito illud reperere: *O Dulcis Virgo Maria!*

His accessit B. Margaretam Hungarici Regis
filiam, ex Ordine S. Dominici, quæ cum lacte pie-
tatem erga Mariam luxit: item B. Agnetem de
Monte Policiano, ex eodem Ordine, quæ trinita-
ta Salutationem Angelicam mira pietate frequentissi-
me & dulcissime recitabat, Deiparæ familiaritate
suavissima postmodum gaudens. Adde & Sanctam
Mechthildem cum sorore sua Gertrude, quæ quin-
to ætatis anno oblata fuerat Deo & Sanctæ filię
Dei Genitrici in quodam Monasterio Sancti Be-
nedicti in Saxonia, & multis apparitionibus Beatif-
simæ huius Matris maxima cum consolatione il-
lustrata, & reverenter eorum vita. Hæc igitur o-
mnes iure potuerit illud occipere: *O Dulcis Virgo*
Virgo

Secundo, idè *Dulcis Virgo Maria, & Mater*
dulcedinis, quia omnes ad se invitavit dulcissimo affe-
ctu dulcissimis que verbis, etiam peccatores à se &
à Filio aversos. Hæc sunt enim eius voces cunctos
concoerentes: *Ego sum Mater pulchra dilectionis, &*
suavissima postmodum gaudens. Adde & Sanctam
Mechthildem cum sorore sua Gertrude, quæ quin-
to ætatis anno oblata fuerat Deo & Sanctæ filię
Dei Genitrici in quodam Monasterio Sancti Be-
nedicti in Saxonia, & multis apparitionibus Beatif-
simæ huius Matris maxima cum consolatione il-
lustrata, & reverenter eorum vita. Hæc igitur o-
mnes iure potuerit illud occipere: O Dulcis Virgo
Virgo

Quarto, verè *Dulcis Virgo Maria, & dulcedinis*
Mater erga eos, quos sacrati lactis suavitore dignata
est reficere: quod de Bernardo notum est per illa
verba Deiparam Virginem deprecante, *Monstra re-*
efficit.

3.
Omnes ad
se trahit,
protegit,
instruit,
& ad cœ-
lum per-
ducit.

4.
Dulcis B.
Virgo
quia non-
nullis in-
ve lactis
no refecit.

esse Matrem: Ex qua quidem lactis participatione haurisse creditur miram illam suavitatem, quam in scriptis suis præfert, maxime cum agit de Deipara Virgine. Dicit ergo merito Bernardus: *O Dulcis Virgo Maria!* Dicit & Fulbertus Carnotensis Episcopus eodem lacte paratus, & sanatus: *O Dulcis Virgo Maria!* Reperat idem B. Alanus à Rupe, eodem beneficio à Virgine affectus, dum contemplationi vacaret; quem & ipsa legit tanquam sui Rosarij novum Præconem, dato annulo ex crinibus suis sacratissimis mirè confecto, & immisso in colium eius Rosario, quasi torque aurea. Dicit & omnis Christianus inter Christum Crucifixum & Virginem Deiparam collocatus cum S. August. *Hinc pastor à vulnere: hinc lactor ab ubere: Postquam in medio, quò me veritatem nescio.* Potest enim quilibet lugere spiritalia eius vbera, & dicere: *O Dulcis Virgo Maria!*

Certe videtur Deus & Deipara voluisse, ut nonnullis in locis permaneret & coleretur Reliquia de lacte eius sacro, ut meminimus frequenter dulcedinis, qua Filium suum lactavit in terris, si milque lactis spiritualis, quo filios sibi devotos modo lactat & Cælis.

Gaudent Veneti duobus præclaris Virginei lactis pignoribus, quorum quidem alterum est Constantinopoli transitissimum est cum varijs Reliquijs tempore Ducis Henrici, & in Parochiali S. Simeonis Æde in ampulla asseruatur. Alterum est in Ducali Sancti Marci Templo in simili etiam ampulla. Hic verò Thesaurus cum insigni multarum Reliquiarum copia, tum Saluatoris nostri atque ad eum sanguinis, tum eiusdem Virginis Mariæ, & aliorum Sanctiorum relictus fuit anno 1617, in quodam concato Sacrarum Templi istius pariete. Omnia autem sacra illa Monumenta in laudem Christi & Deiparæ Mariæ illo anno in celeberrima Processione delata sunt, qua nulla Venetis conspici fuit aut ad plausum festiuior, aut ad splendorem illustrior, aut ad pompam augustior. Videtur potest Historia ea de re impressa Venetis anno dicto.

In Belgio. Gaudent & nonnullæ Ecclesiæ Belgicæ Lacte Virgineo: & cum suavi pietate piæque suavitatis illud colunt in memoriam Deiparæ & dulcis Virginis Mariæ. Ideoque illud ei merito monentur speciali cordis devotione decantare: *O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Maria,* in Mysterij Incarnationis recordatione per Mariam petacti.

In Apulia. Illud hic non tacendum, quod ex literis Neapoli datis anno 1617. constat accidisse in Apulia. Oppidi cuiusdam incolæ nomine Mirabelli (vicini illis locis quæ terræ motu absorpta sunt ducentis millibus capitibus in Apulia tunc petemptis) ad Deum placandum solemnem instituerunt Processionem, & ampullam de Lacte Virginis Mariæ continentem detulerunt. In Templum regressi, omnes elata voce Matrem misericordie invoca-

runt. Atque illicò visa sunt eius patrocinantis signa: Lac quippe spumare, & angeli, & ampullam implere cœpit. Immo ipsa Lilia Altari superposita omninò arida statim reslorere, & virore pristino resumpto ita crevere, ut totum penè Altare, stupentibus omnibus, occuparent, & ornarent. Res sancte memoratu digna, qua videtur Deus voluisse insinuate propter Virginis pietatem & puritatem se eorum precibus & supplicationibus deserre ad ipsorum conservationem. Poterit ergo & hinc tunc illud decantare: *O clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria!*

Postremo dicamus, quod satis constat, quam dulcis sit Virgo Maria, quæ multos sibi devotos in dulci B. agitudine visitavit: & sanavit, vel in Partu in morbo gatorio existentes tandem liberavit; quorum omnium nonnulla protulimus exempla, sed & sunt de sanationibus innumerabilia. Agitur hi omnes tota decantant de eius æternitate: *O clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria: morte spem Nil canitur iucundius, nil auditur suavius, nil cogitatur dulcius, sive in cœlis, sive in terris, quam MARIA & IESVS eius Filius Nomen Mariæ sicut & Nomen Iesu est refrigerium lassis, solatium afflictis, lumen in men ægris, victio pijs, spes peccatoribus, lumen in tenebris, robur infirmis, auxilium tentatis, salus in periculis, portus in naufragijs, tabula in fluctibus, pueri vocantur.* Felix qui devoto corde potuerit dicere in illa hora: *O Dulcis Virgo Maria.* Hoc mihi impetra, ô Mater pia, ut iisdem verbis, quibus finio laudis tuæ Canticum, finiatur & vita mea, suscipiaturque vniuersæ clementiæ & benignitatis tuæ anima mea Filio tuo æte præsentanda post hec ærumnosum exilium. Nimirum post Christum Filium tuum in te tota spes, tota fiducia mea, O Clemens, ô Pia, ô Dulcis Virgo MARIA.

Versus concludens.
*Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix,
 Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*
 O R E M V S.
Omnipotens sempiterna Deus, qui gloriosa Virginitate Maria corpus & animam ut dignum Filij factus tui habitaculum effici mereretur, Spiritu sancto cooperante preparasti, da, ut cuius commemoratione letamur, eius pia intercessione ab instantibus malis, & à morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum.
 Amen.
 (**)

RELIQUIA DE LACTE VIRGINIS ASSERVATUR VENETIS

Reliquia de lacte Virginis asservatur Venetis

